

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 935

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 decembrie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 524 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 141 din capitolul VIII intitulat „ <i>Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită</i> ” al titlului VIII din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-4	pentru anii 2014—2015, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele	6-11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.109. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul E X — 2 Tria, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și EAST WEST PETROLEUM CORP., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2012	5	1.682. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.389/2010 pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentară și a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	11-18
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
29. — Ordin al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale pentru aprobarea Procedurii de obținere de către beneficiari a licenței de utilizare a algoritmului criptografic TEA2, în vederea utilizării aplicațiilor mobile radio pe suportul de radiocomunicații al Platformei Comune TETRA	6	2.352. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea fundațiilor de suprafață”, indicativ NP 112-2014	18-19
1.441/M.121/182/4.295/C/10.382/539/211/966. — Ordin al ministrului sănătății, al ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale, al directorului Serviciului de Informații Externe și al directorului Serviciului de Protecție și Pază privind aprobarea Normelor proprii de aplicare în anul 2014 a Hotărârii Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate		4.520/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, aprobat prin Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr.1.226/C/2009	19-22
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 25 din 17 noiembrie 2014 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	23-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 524**

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 141 din capitolul VIII intitulat „*Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită*” al titlului VIII din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor capitolului VIII intitulat „*Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită*” din Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Drum Design Consult” — S.R.L., cu sediul în comuna Baia, județul Tulcea, în Dosarul nr. 522/179/2013 al Judecătoriei Babadag — Secția mixtă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 108D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că, potrivit art. 172 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură fiscală, persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor acestui act normativ de către organele de executare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 522/179/2013, **Judecătoria Babadag — Secția mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor capitolului VIII intitulat „*Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită*” din Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost ridicată de contestatoarea Societatea Comercială „Drum Design Consult” — S.R.L., cu sediul în comuna Baia, județul Tulcea, într-o cauză având ca obiect judecarea contestației la executare și suspendarea executării silite.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile capitolului VIII intitulat „*Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită*” din Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale în măsura în care procedura executării silite a creanțelor fiscale datorate statului se poate face fără a se obține, în prealabil, încuviințarea executării silite de la instanța de executare. În susținerea criticii sale invocă Decizia Curții Constituționale nr. 458 din 31 martie 2009, prin care s-a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 459/2006, în sensul eliminării obligației executorului judecătoresc de a solicita încuviințarea executării silite de către instanța de executare.

Astfel, arată că, „în cazul executării silite fiscale, nu există noțiunea de instanță de executare și, pe cale de consecință, nu se mai constituie un dosar privind executarea silită în cadrul acestei instanțe”. Așa fiind, „prin lipsa prevederii controlului judecătoresc asupra începerii executării silite s-a conferit executorului fiscal competența de a decide cu privire la legalitatea și temeinicia cererii de executare silită, activitate care ar trebui să constituie exclusiv atributul instanței de judecată.”

6. Apreciază că prin „conferirea unei asemenea competențe executorilor fiscali, care nu fac parte din autoritatea judecătorească și a căror activitate se află sub coordonarea și controlul conducătorului unității de Administrație Fiscală”, se încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și art. 126 alin. (1). Arată că prin inexistența controlului judecătoresc asupra începerii executării silite fiscale se aduce atingere principiului separației puterilor în stat, precum și conceptului de stat de drept, consacrate de art. 1 alin. (3) și (4) din Constituție, revenind „în sarcina legiuitorului să găsească mijloacele adecvate pentru a asigura eficiența executării silite fiscale prin adoptarea unor măsuri legislative în sensul reducerii duratei și a simplificării procedurii executării silite a acestora, cu respectarea exigențelor constituționale ale statului de drept.”

7. De asemenea consideră că „lăsarea unei faze a procesului civil la aprecierea reprezentanților unui serviciu administrativ, care nu se bucură de garanțiile de independență și imparțialitate ale instanței de judecată”, aduce atingere și dreptului părților la un proces echitabil garantat atât de art. 21 alin. (3) din Constituție, cât și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Subliniază, totodată, faptul că „accesul la o instanță de judecată prin posibilitatea contestării actelor de executare făcute cu încălcarea legii nu constituie întotdeauna un remediu suficient oferit persoanei împotriva căreia s-a procedat în mod nelegal la începerea executării silite.”

8. În acest context, autoarea excepției de neconstituționalitate apreciază că „este necesară o garanție procesuală a debitorului pentru prevenirea oricărui abuz în exercitarea dreptului de către creditorul urmăritor, iar controlul judecătoresc al începerii executării silite constituia o astfel de garanție, adecvată și eficientă, a dreptului la un proces echitabil al tuturor părților implicate în această procedură.”

9. **Judecătoria Babadag — Secția mixtă** a opinat în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. În acest sens, instanța a reținut că problema de drept invocată de autoarea excepției a fost soluționată de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 658 din 10 octombrie 2006, când, cu ocazia examinării unor aspecte similare, a respins ca neîntemeiate criticile formulate.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost invocat de autoarea acesteia și reținut prin dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile capitolului VIII intitulat „Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită” al titlului VIII — „Colectarea creanțelor fiscale” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ordonanță republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007. Din argumentele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea apreciază că, astfel cum a fost formulată, critica se circumscrie prevederilor art. 141 din acest act normativ, care reglementează titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite. În aceste condiții, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate, asupra căruia urmează să se pronunțe, îl constituie numai art. 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care are următorul cuprins:

— Art. 141: „(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a căruia rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(11) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înscriu toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii. Cu excepția cazului în care prin lege se prevede că un înscris constituie titlu executoriu, niciun titlu executoriu nu se poate emite în absența unui titlu de creanță în baza căruia se stabilesc, în condițiile legii, creanțe fiscale principale sau accesorii.

(12) Executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(2) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege.

(3) Modificarea titlului de creanță atrage modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.

(4) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare competent va conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: codul de identificare fiscală, domiciliul fiscal al acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate și neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului.

(5) Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor fiscale se va întocmi un singur titlu executoriu.

(5¹) În măsura în care creanțele fiscale înscrise în titlurile executorii se sting prin plată, prin poprire sau prin alte modalități prevăzute de prezentul cod, sechestrele aplicate pe acele titluri asupra bunurilor, cu valoare mai mică sau egală cu suma creanțelor fiscale astfel stinse, se ridică, prin decizie întocmită de organul de executare, în cel mult două zile de la data stingerii.

(6) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 136.

(7) Netransmiterea proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor în termen de 90 de zile de la emiterea de către organele competente atrage anularea acestora prin decizie de către conducătorul organului emitent. Conducătorul organului emitent al titlului executoriu are obligația emiterii deciziei de imputare a contravalorii contravenției personalului care se face vinovat de întârziere. Decizia de imputare se comunică de către organul emitent persoanei vinovate, care trebuie să achite contravaloarea contravenției în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei. La expirarea acestui termen, decizia devine titlu executoriu. Contravaloarea contravenției înscrise în decizia de imputare se face venit la bugetul de stat sau bugetul local căruia i se datora, potrivit legii, amenda contravențională. Termenul de 90 de zile se prelungește cu perioada scursă în procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contravenției.

(8) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 33 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emitente.

(9) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

(10) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul din care sunt finanțate instituțiile publice.

(10¹) Instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silită proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau, după caz, organelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau la bugetul local, după caz.

(11) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul local, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului local, spre executare silită, organelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.”

14. În susținerea neconstituționalității reglementării legale criticate, autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) referitoare la statul de drept și principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 126 alin. (1) potrivit căruia „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.” De asemenea se invocă și încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unor critici similare celor invocate în prezenta cauză, instanța de contencios constituțional respingând, ca neîntemeiate, criticile formulate. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 246 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010, Decizia nr. 519 din 19 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011,

sau Decizia nr. 1.221 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 2 noiembrie 2011.

16. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că „nu poate fi reținută susținerea conform căreia titlurile executorii emise administrativ de către Ministerul de Finanțe sunt exceptate de la controlul judiciar, ceea ce ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare. Aceasta deoarece legiuitorul a reglementat posibilitatea persoanelor interesate de a contesta orice act de executare silită, în condițiile procedurale stabilite de lege. Astfel, potrivit art. 172 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură fiscală, «*Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare [...]*», iar, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, «*Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență*».” De asemenea, Curtea a constatat că „procedura executării silite a creanțelor fiscale asigură garanții suficiente pentru ocrotirea accesului liber la justiție și a dreptului la apărare prin însuși faptul că oferă posibilitatea de a contesta executarea, iar, în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silite, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia”.

17. Curtea a reținut, totodată, că „legiuitorul are latitudinea de a stabili modalitatea stingerii creanțelor fiscale prin executare silită”, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. În aceste condiții, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica referitoare la înfrângerea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și art. 126 alin. (1), deoarece dispozițiile de lege criticate nu exclud controlul judecătorec, legiuitorul reglementând și în această materie posibilitatea persoanelor interesate de a contesta orice act de executare silită, în condițiile procedurale stabilite de lege, astfel că acestea nu contravin nici principiului separației puterilor în stat.

18. Distinct de aceste argumente care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 632 din Codul de procedură civilă, executarea silită se realizează numai în temeiul unui titlu executoriu, prin aceasta înțelegându-se hotărârile executorii, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărârți sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare. În domeniul fiscal, însă, titlul de creanță fiscală devine *ope legis* titlu executoriu, dându-se astfel expresie, într-un domeniu particular, reglementării cu caracter general adoptate de legiuitor în limitele competenței sale constituționale.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Drum Design Consult” — S.R.L., cu sediul în comuna Baia, județul Tulcea, în Dosarul nr. 522/179/2013 al Judecătoriei Babadag — Secția mixtă și constată că prevederile art. 141 din capitolul VIII intitulat „*Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită*” al titlului VIII din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Babadag — Secția mixtă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Actului adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul E X — 2 Tria, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și EAST WEST PETROLEUM CORP., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2012

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (3) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Actul adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare-dezvoltare-exploatare în perimetrul E X — 2 Tria, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și EAST WEST PETROLEUM CORP., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2012, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Președintele Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale,

Gheorghe Duțu

Ministrul economiei,

Constantin Niță

Ministrul delegat pentru energie,

Răzvan-Eugen Nicolescu

p. Ministrul mediului
și schimbărilor climatice,

Mihail Făcă,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru ape,

păduri și piscicultură,

Adriana Doina Pană

București, 12 decembrie 2014.

Nr. 1.109.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SERVICIUL DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de obținere de către beneficiari a licenței de utilizare a algoritmului criptografic TEA2, în vederea utilizării aplicațiilor mobile radio pe suportul de radiocomunicații al Platformei Comune TETRA

Pentru aplicarea prevederilor:

— art. 1 din Legea nr. 92/1996 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu modificările și completările ulterioare;

— Angajamentului de confidențialitate nr. 45.440 din 12 noiembrie 2007, încheiat între Serviciul de Telecomunicații Speciale și custodele european al algoritmului TEA2,

în temeiul prevederilor art. 10 din Legea nr. 92/1996, cu modificările și completările ulterioare,

directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de obținere de către beneficiari a licenței de utilizare a algoritmului criptografic TEA2, în vederea utilizării aplicațiilor mobile radio pe suportul de radiocomunicații al Platformei Comune TETRA.

Art. 2. — Licențele de utilizare a algoritmului criptografic TEA2, emise în vederea utilizării aplicațiilor mobile radio pe suportul de radiocomunicații al Platformei Comune TETRA până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, își păstrează valabilitatea până la expirarea perioadei de valabilitate a angajamentelor de confidențialitate asociate acestora.

Art. 3. — Procedura prevăzută la art. 1 se actualizează ori de câte ori situația o impune, prin grija Direcției Radiocomunicații din cadrul Serviciului de Telecomunicații Speciale, și se aprobă de către directorul instituției.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

(2) Procedura prevăzută la art. 1 se publică pe pagina oficială de internet a Serviciului de Telecomunicații Speciale, www.sts.ro

Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Marcel Opreș

București, 16 decembrie 2014.

Nr. 29.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.441 din 28 noiembrie 2014
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 182 din 15 decembrie 2014
SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
Nr. 10.382 din 5 septembrie 2014
SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE
Nr. 211 din 24 octombrie 2014

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.121 din 20 noiembrie 2014
MINISTERUL JUSTIȚIEI
Nr. 4.295/C din 3 decembrie 2014
SERVICIUL DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE
Nr. 539 din 24 septembrie 2014
SERVICIUL DE PROTECȚIE ȘI PAZĂ
Nr. 966 din 2 octombrie 2014

ORDIN

privind aprobarea Normelor proprii de aplicare în anul 2014 a Hotărârii Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele

Pentru aplicarea art. 5¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 56/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 458/2001, și a art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, al art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, al art. 23 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 din Legea nr. 92/1996 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 8 alin. (3) din Legea nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, ministrul apărării naționale, viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, ministrul justiției, directorul Serviciului Român de Informații, directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale, directorul Serviciului de Informații Externe și directorul Serviciului de Protecție și Pază emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Normele proprii de aplicare în anul 2014 a Hotărârii Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul sănătății,
Alin Iulian Tucmeanu,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Directorul Serviciului Român de Informații,
George-Cristian Maior

p. Directorul Serviciului de Informații Externe,
general **Silviu Predoiu**

(2) Relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale se vor derula în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr.619/360/2014 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2014 a Hotărârii Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 și 403 bis din 30 mai 2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

p. Ministrul justiției,
Liviu Stancu,
secretar de stat

Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Marcel Opriș

Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

ANEXĂ

NORME PROPRII

de aplicare în anul 2014 a Hotărârii Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele norme stabilesc reguli de aplicare a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de

sănătate pentru anii 2014—2015, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 400/2014, denumit în continuare *contract-cadru*, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețelele sanitare proprii din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

(2) Prevederile prezentelor norme, în măsura în care nu dispun altfel, se completează cu dispozițiile Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 619/360/2014 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2014 a Hotărârii Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Furnizorii de servicii medicale din rețelele sanitare aparținând sistemului apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești sunt cei prevăzuți la art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 56/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 458/2001.

Art. 3. — Atribuțiile ce revin, potrivit normelor legale în vigoare, direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București în domeniul asistenței medicale în sistemul asigurărilor sociale de sănătate sunt exercitate de către direcțiile medicale sau structurile similare organizate conform titlului I — «Sănătatea publică» din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, din ministerele și instituțiile centrale cu rețea sanitară proprie.

Art. 4. — (1) În vederea încheierii contractului, furnizorii de servicii medicale din rețeaua apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor prezenta documentele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 400/2014 și în anexele la modelele de contract pe tipuri de asistență din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 619/360/2014, cu modificările și completările ulterioare. Certificatului de înregistrare în registrul unic al cabinetelor medicale îi este asimilat actul de înființare a furnizorilor de servicii medicale.

(2) La încheierea contractului de furnizare de medicamente, furnizorii din rețeaua apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor prezenta documentele prevăzute în anexa nr. 2, cap. X din Contractul-cadru referitor la acordarea medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și în anexa nr. 36 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 619/360/2014, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția certificatului de înmatriculare la registrul comerțului.

(3) Prin *act de înființare a furnizorului* se înțelege inclusiv ordinele legale de înființare emise de ministerele și instituțiile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

Art. 5. — (1) Toate documentele care stau la baza încheierii contractelor și decontării serviciilor medicale și medicamentelor și care conțin informații clasificate potrivit legii, datorită specificului instituției respective, se certifică prin semnătura reprezentanților legali ai furnizorilor, care vor răspunde de exactitatea și realitatea datelor transmise și/sau raportate.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă spre verificare de către reprezentanții legali ai furnizorilor, la sediul

acestora, numai persoanelor nominalizate, potrivit specialităților și competențelor, de către Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, agreeate de instituțiile cu legi specifice de organizare și funcționare din a căror structură fac parte respectivii furnizori. Fac excepție de la activitatea de agreare persoanele din cadrul compartimentului de control al Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești pe timpul misiunii.

(3) Persoanele cu drept de control aparținând Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, prevăzute la alin. (2), vor avea acces la informațiile clasificate potrivit legii, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege.

(4) Aceste documente sunt acte justificative care susțin plățile efectuate, se arhivează și se păstrează la sediul furnizorului pe toată durata prevăzută de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Asigurații care plătesc contribuția pentru asigurările sociale de sănătate, indiferent de casa de asigurări de sănătate unde aceștia sunt luați în evidență, precum și cei din categoriile de persoane prevăzute la art. 213 din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, care solicită servicii medicale furnizate în sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, vor face dovada calității lor potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(2) Pentru categoriile de asigurați care execută o pedeapsă privativă de libertate (arestați, reținuți și condamnați), în scopul evitării dublei plăți, instituțiile în evidența cărora se află acestea vor informa casele județene de asigurări de sănătate sau a municipiului București, în raza cărora aveau domiciliul aceste persoane, despre starea de fapt a acestora.

Art. 7. — Furnizorii de servicii medicale care, potrivit reglementărilor specifice și restricțiilor interne din domeniul securității datelor, nu pot fi conectați la internet, realizează evidența serviciilor efectuate și prescrierea rețetelor electronice în regim offline.

CAPITOLUL II

Asistența medicală primară

SECȚIUNEA 1

Modalități de contractare

Art. 8. — Pentru cabinetele medicale de unitate/infirmerii contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară se încheie între spitalul militar, spitalul penitenciar sau alte unități sanitare care coordonează activitățile medicale din aceste cabinete și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, conform reglementărilor specifice.

Art. 9. — Pentru cabinetele medicale aflate în structura centrelor medicale județene și ale municipiului București, contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară se încheie de reprezentantul legal al centrului medical și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 10. — Contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară pentru cabinetele medicale aflate în

structura/coordonarea centrelor medicale de diagnostic și tratament a unităților sanitare similare sau în ambulatoriu integrat al unităților sanitare cu paturi din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, se încheie de reprezentantul legal al acestora și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 11. — Contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară pentru cabinetele medicale aflate în structura spitalelor din rețelele sanitare aparținând ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești se încheie de reprezentantul legal al spitalelor și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 12. — Numărul minim de persoane înscrise pe listele medicilor de familie care își desfășoară activitatea în cabinetele medicale ce funcționează în structura sau în coordonarea unor unități sanitare aparținând ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie se stabilește de către direcțiile medicale sau structurile similare din ministerele și instituțiile din sistemul național de apărare, în funcție de organizarea, funcționarea și necesarul de servicii medicale.

Art. 13. — (1) Listele ce cuprind persoanele aflate în evidența Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, pe baza cărora se încheie contractele de furnizare de servicii medicale în asistență medicală primară, se întocmesc cu respectarea specificului ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

(2) Pentru cabinetele medicale de unitate/infirmerii se vor întocmi liste nominale cu elevi și studenți militari, care se certifică de către comandantul unității și de către reprezentantul legal al unității sanitare în coordonarea căreia se află cabinetul medical.

(3) Medicii din cabinetele medicale de unitate/infirmerii pot înscrie pe listele nominale cadre militare în activitate, funcționari publici cu statut special, personal civil, membrii de familie ai acestora, pensionari militari și membrii de familie ai acestora, care au optat pentru medicii de familie respectivi, precum și alte categorii de persoane, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Medicul din cabinetul medical de unitate/infirmerie are obligația să anunțe în scris, în termen de 15 zile, casa de asigurări de sănătate județeană sau a municipiului București,

după caz, în a cărei evidență se află asiguratul, includerea acestuia pe lista sa.

Art. 14. — Medicii de familie din ministerele și instituțiile apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești care au legi specifice de funcționare și reglementări stricte de protecție a datelor personalului și angajatorului raportează numeric în vederea decontării serviciile medicale (per capita, per serviciu, liste de cronici). Evidența nominală a asiguraților acestora va fi realizată și actualizată permanent la nivelul fiecărui medic și va fi verificată periodic de către personalul din structura Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești cu acreditările de securitate prevăzute de lege, la sediul acestora.

Art. 15. — Listele nominale cuprinzând persoanele înscrise pe listele medicilor de familie, precum și formularele de raportare vor fi întocmite conform modelelor comunicate de Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, atât pe hârtie, cât și pe suport magnetic și vor fi semnate și parafate de medic sau de șeful secției medicale, precum și de către reprezentantul legal al furnizorului de servicii medicale.

SECȚIUNEA a 2-a

Modalități de plată

Art. 16. — (1) Contribuția la asigurările sociale de sănătate pentru persoanele private de libertate se virează lunar de către ordonatorul de credite, iar declarația pentru contribuția la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, împreună cu fotocopiile documentelor de plată și extrasul de cont bancar vizat de trezorerie, vor fi transmise Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

(2) Pentru cabinetele medicale în care se acordă asistență medicală persoanelor private de libertate, decontarea activității de asistență medicală primară se face pe baza raportării, conform metodologiei stabilite de comun acord de ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 17. — Plata furnizorilor de servicii medicale pentru asistența medicală acordată pentru persoanele private de libertate se efectuează pe baza raportărilor, după următoarele formule, adaptate formularelor de raportare stabilite prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate:

$\frac{\text{Total număr de persoane private de libertate în fiecare zi a lunii}}{\text{Număr de zile calendaristice ale lunii respective}}$	=	Număr mediu de persoane private de libertate din luna respectivă
$\frac{\text{Număr mediu de persoane private de libertate pe lună} \times 7,56}{12}$	=	Număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 4—59 de ani
$\frac{\text{Număr mediu de persoane private de libertate pe lună} \times 11,76}{12}$	=	Număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 60 de ani și peste

Numărul inițial de persoane private de libertate se va stipula în contract și va fi cel existent la data de 1 iunie 2014.

Prin *persoane private de libertate* se înțelege reținuți și arestați preventiv și persoane care execută o pedeapsă privată de libertate.

Art. 18. — Pentru personalul angajat în instituțiile și ministerele din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești și persoanele private de libertate, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești validează și decontează serviciile medicale raportate de medicii de familie care, ca urmare a ordinelor generate de specificul activității și dispozițiilor organelor judiciare, asigură, pe perioada limitată de timp, asistența medicală primară a acestora. În cazul categoriilor enunțate mai sus, la terminarea valabilității ordinelor/dispozițiilor organelor judiciare, asigurații pot reveni la medicii de familie inițiali.

Art. 19. — (1) Pentru perioada de absență motivată a medicului care acordă asistență medicală primară ministerele și instituțiile în a căror subordine se află acesta organizează preluarea activității medicale de către un alt medic cu licență de înlocuire și comunică despre aceasta Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești. Se consideră absență motivată următoarele situații: concedii de odihnă, incapacitate temporară de muncă, concediu de sarcină/lehzuzie, concediu pentru creșterea și îngrijirea copilului până la 2 ani, respectiv a copilului cu handicap până la împlinirea de către acesta a vârstei de 3 ani, concedii fără plată, permisiile pentru cadrele militare în activitate, citații de la organele judecătorești sau de la alte organe care au dreptul, potrivit legii, de a solicita prezența la instituțiile respective și misiunile ordonate.

(2) Pentru perioadele în care medicul din instituțiile și ministerele cu rețele sanitare proprii, care acordă asistență medicală primară, absentează din motive prevăzute de legislația în vigoare și/sau în situațiile generate de specificul activității acestora (misiuni în teatrele de operații, misiuni și detașări pe perioade neprecizate în alte localități, participarea la activități de lungă durată), care presupun imposibilitatea asigurării asistenței medicale pacienților de pe lista proprie, se organizează, pe toată perioada derulării acestora, preluarea activității medicale de către alți medici din cadrul unității proprii sau a unei unități subordonate, prin ordin de zi pe unitate sau prin dispoziția comandantului instituției.

(3) Preluarea activității medicale menționate la alin. (1) și (2) se realizează în baza Convenției de înlocuire, conform anexei nr. 4 sau anexei nr. 5, după caz, la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 619/360/2014, cu modificările și completările ulterioare, care se adaptează în mod corespunzător.

Art. 20. — Direcțiile medicale sau alte structuri similare acestora din cadrul ministerelor și instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor pune la dispoziția Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești liste cuprinzând medicii cu licență de înlocuire, fără obligații contractuale, cum este și cazul medicilor militari pensionari sau disponibilizați, care pot prelua activitatea în condițiile legii.

Art. 21. — (1) Pentru perioadele de absență motivate sub 30 de zile a medicului care acordă asistență medicală primară din instituțiile și ministerele cu rețele sanitare proprii se

organizează preluarea activității medicale de către un alt medic prin ordin de zi pe unitate sau prin dispoziție a comandantului instituției.

(2) Obligațiile medicului înlocuitor sunt cele prevăzute în contractul încheiat de reprezentantul legal al furnizorului de servicii medicale cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

(3) În desfășurarea activității medicul înlocuitor va păstra evidențele primare în registrul de consultații al medicului înlocuit și va folosi parafa proprie.

(4) Raportarea activității medicale se va face de către medicul înlocuit, conform evidențelor primare din registrul de consultații.

(5) Decontarea serviciilor medicale efectuate de medicii încadrați în instituțiile și ministerele cu rețele sanitare proprii se face potrivit reglementărilor legale specifice.

(6) Preluarea activității medicale menționate la alin. (1) se realizează în baza Convenției de înlocuire, conform anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 619/360/2014, cu modificările și completările ulterioare, care se adaptează în mod corespunzător.

Art. 22. — Schimbarea medicilor de familie din cabinetele medicale de unitate/infirmerii din centrele medicale județene și ale municipiului București și cele aflate în structura/coordonarea centrelor medicale de diagnostic și tratament, respectiv spitalelor din rețelele sanitare aparținând ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești se face, în condițiile legii, numai cu informarea reprezentantului legal al furnizorului și al Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 23. — (1) Lista cuprinzând cabinetele medicale și condițiile specifice sistemului în care se acordă asistență medicală primară la care se aplică majorări se stabilește anual de direcțiile medicale sau de alte structuri similare din ministerele și instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești în cadrul rețelelor sanitare proprii împreună cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, cu referate justificative bine întemeiate și în limita fondului aprobat (cabinete aresturi, cabinete penitenciare, zone izolate etc.)

(2) Criteriile de stabilire a cabinetelor medicale la care se pot aplica majorări vor fi înaintate de direcțiile medicale sau de alte structuri similare din ministerele și instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești spre avizare Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL III

Modul de prescriere, eliberare și decontare a medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu

Art. 24. — Asistența cu medicamente în tratamentul ambulatoriu se asigură de farmaciile autorizate și evaluate conform prevederilor legale în vigoare, inclusiv de farmaciile care funcționează în structura unităților sanitare din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și autoritate judecătorească.

Art. 25. — Decontarea contravalorii medicamentelor eliberate de farmaciile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești se efectuează în

ordine cronologică, în termen de până la 60 de zile calendaristice de la data verificării prescripțiilor medicale eliberate asiguraților și acordării vizei „bun de plată” facturilor care le însoțesc. Durata maximă de verificare a prescripțiilor medicale nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data depunerii acestora de către farmacie la Casa Asiguraților de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 26. — Modalitatea de decontare a părții necompensate de care beneficiază asigurații în baza unor legi speciale se stabilește prin ordin al miniștrilor și al conducătorilor instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

Art. 27. — Documentele necesare decontării medicamentelor sunt cele prevăzute în Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 619/360/2014, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Modalități de contractare

În asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice, de medicină dentară și de recuperare-reabilitare a sănătății

Art. 28. — Sumele care urmează a fi contractate în asistența medicală ambulatorie de specialitate cu furnizorii de servicii medicale paraclinice (investigații paraclinice — analize de laborator și radiologie-imagistică medicală) și cu furnizorii de servicii medicale de reabilitare medicală din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor fi stabilite în funcție de execuția și de numărul de servicii medicale efectuate în anul precedent.

Art. 29. — Modalitatea de decontare a părții necompensate — încasată de furnizorii de servicii medicale pentru unele servicii medicale, de care beneficiază asigurații în baza unor legi speciale, se stabilește prin ordin al miniștrilor și al conducătorilor instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.389/2010 pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentară și a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Având în vedere dispozițiile 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 129 alin. (7), precum și de cele ale art. 159 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.389/2010 pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentară și a materiilor prime necesare

CAPITOLUL V

Obligațiile unităților sanitare cu paturi

Art. 30. — Unitățile sanitare cu paturi din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești au obligația să transmită la Casa Asiguraților de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, în primele cinci zile lucrătoare ale lunii curente, cheltuielile efectuate în luna precedentă, cu respectarea legislației privind organizarea și funcționarea ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare, conform machetei prevăzute în anexa nr. 25 A la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 619/360/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 31. — Casa Asiguraților de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești încheie contracte cu spitalele din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești pentru secțiile care au personal medical de specialitate încadrat sau își desfășoară activitatea în temeiul unor convenții/contracte de colaborare/contracte de prestare servicii în condițiile respectării prevederilor legale.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 32. — Medicii din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești care sunt mutați în interes de serviciu în alte unități sanitare similare celei în care și-au desfășurat activitatea pot continua relațiile contractuale cu Casa Asiguraților de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești prin încheierea unui nou contract, în condițiile legii.

Art. 33. — Crearea bazei de date la nivelul Casei Asiguraților de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești pentru funcționarea sistemului informatic se face cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind informațiile clasificate, conform protocolului încheiat între Casa Asiguraților de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și ministerele și instituțiile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante, în cazul

aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului va avea următorul cuprins:

„ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentară și a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală”

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Procedura de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentară și a materiilor prime

necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.”

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Direcția Generală Antifraudă Fiscală, Direcția Generală a Vămirilor, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, organele fiscale teritoriale subordonate acestora, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

4. Articolul 5 se abrogă.

5. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu

București, 11 decembrie 2014.
Nr. 1.682.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 2.389/2010)

PROCEDURA

de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentară și a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii și/sau executorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

1. Bunurile de consum alimentară și materiile prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, precum și bunurile al căror termen de valabilitate expiră înainte de transformarea măsurilor asigurătorii în măsuri executorii vor fi valorificate, în regim de urgență, potrivit art. 159 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Valorificarea, în regim de urgență, a bunurilor este organizată de o comisie de valorificare condusă de un președinte.

3. Comisia de valorificare este constituită din trei persoane desemnate prin decizie de către conducătorul organului fiscal, respectiv directorul general în cazul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, șeful de administrație în cazul administrațiilor județene ale finanțelor publice, șefii de administrație în cazul administrațiilor sectoarelor 1—6 ale finanțelor publice și administrației fiscale pentru contribuabili mijlocii din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București.

4. În cazul în care organul de control, respectiv Direcția Generală Antifraudă Fiscală, Direcția Generală a Vămirilor, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, organele fiscale teritoriale subordonate acestora, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, a inițiat măsurile

asigurătorii, unul dintre membrii comisiei de valorificare va fi un reprezentant al acestuia, respectiv cel care a avizat măsura.

5. Valorificarea bunurilor prevăzute la pct. 1, cu excepția celor degradabile, se face la prețul de achiziție cu ridicata practicat de către operatorii economici semnificativi care comercializează produse similare. În acest sens, comisia de valorificare, pentru determinarea prețului minim de evaluare la care face cererea de ofertă, va calcula, de regulă, o medie aritmetică a cel puțin 3 prețuri obținute de la operatorii economici semnificativi care comercializează produse similare.

6. În cazul în care bunurile care urmează a fi sechestrate sunt bunuri alimentare și/sau animale, acestea vor fi valorificate prin unitățile autorizate și/sau înregistrate de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, cu respectarea prevederilor legale în vigoare în ceea ce privește domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor.

7. În cazul bunurilor și/sau al animalelor prevăzute la pct. 6, înainte de propunerea pentru valorificare se va anunța direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor (DSVSA) competentă teritorial, pentru verificări tehnice și, ulterior vânzării, pentru stabilirea trasabilității produselor/animalelor, iar, în cazul alimentelor, vânzarea se va face ulterior constatării conformității acestora, prin determinări analitice în laboratoare autorizate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor.

8. Deplasarea de către cumpărător a bunurilor și/sau a animalelor prevăzute la pct. 6 către noua destinație se va face cu respectarea condițiilor de transport sanitar-veterinare și

pentru siguranța alimentelor, cu mijloace de transport autorizate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor și/sau cu respectarea condițiilor de bunăstare a animalelor.

9. După sechestrarea bunurilor aflate în proprietatea debitorului, organul care a dispus această măsură va lăsa bunurile în custodia unei persoane care face dovada că este autorizată din punct de vedere sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor și care are capacitatea să asigure condițiile corespunzătoare de păstrare, conservare sau menținere a bunurilor.

10. Persoanele care fac dovada că sunt autorizate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor pot fi verificate și pe site-ul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, la adresa www.ansvsa.ro

11. În cazul în care au fost sechestrate asigurătoriu bunuri mobile degradabile, acestea pot fi valorificate, potrivit prezentei proceduri, în următoarele situații:

a) atunci când există riscul ca, prin trecerea timpului, valoarea bunurilor sechestrate asigurătoriu să se diminueze semnificativ;

b) când măsura sechestrului asigurătoriu privește bunuri a căror depozitare, întreținere sau conservare necesită cheltuieli disproporționate în raport cu valoarea bunului.

12. În cazul bunurilor degradabile prevăzute la pct. 11, acestea vor fi evaluate potrivit art. 147 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la valoarea lor de circulație. La solicitarea organului de executare, evaluatorul desemnat va analiza încadrarea bunurilor sechestrate asigurătoriu în categoria bunurilor degradabile și, în caz afirmativ, va proceda la evaluarea acestora.

13. În vederea începerii procedurii de valorificare a bunurilor prevăzute la pct. 11, organul de executare va solicita ca, în termen de 15 zile, instituția care a dispus măsura asigurătorie, precum și debitorul ale cărui bunuri au fost sechestrate asigurătoriu să își dea acordul asupra valorificării acestora.

14. Dacă instituția care a dispus măsura asigurătorie și-a dat acordul asupra valorificării bunurilor prevăzute la pct. 11, organul de executare va aplica prevederile prezentei proceduri, indiferent dacă debitorul ale cărui bunuri au fost sechestrate asigurătoriu și-a dat sau nu acordul ori nu a răspuns la solicitare.

15. În cazul bunurilor degradabile, organul de executare va aprecia valorificarea potrivit prezentei proceduri, ținând cont de încadrarea acestora în categoria celor care, prin trecerea timpului, își pierd din calitate sau din valoare, precum și de acordul prevăzut la pct. 14. Astfel, organul de executare va întocmi un referat care va cuprinde considerentele pentru care bunurile au fost încadrate în această categorie, avizat de șeful organului de executare și aprobat de șeful administrației.

16. În cazul în care instanțele judecătorești sau alte organe competente, potrivit legii, au dispus organului fiscal ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii asupra bunurilor degradabile prevăzute la pct. 11, în vederea începerii procedurii de valorificare, se va solicita, de îndată, acordul instituțiilor care au dispus măsura asigurătorie.

17. Comisia de valorificare, după instituirea măsurilor asigurătorii, va efectua, de îndată, atât publicitatea valorificării, prin publicarea unui anunț pe pagina de internet a Ministerului

Finanțelor Publice — portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cât și transmiterea unei cereri de ofertă operatorilor economici semnificativi care comercializează produse similare și care, de regulă, își desfășoară activitatea în raza teritorială a organului fiscal.

18. Anunțul privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal care valorifică bunurile prevăzute la pct. 1;

b) data la care a fost emis;

c) numele și semnătura membrilor comisiei de valorificare;

d) bunurile care se oferă spre vânzare și descrierea lor sumară;

e) prețul minim de evaluare al bunurilor potrivit pct. 5 și/sau pct. 12;

f) cantitatea și valoarea totală de pornire (evaluare);

g) data, ora și locul la care se va ține ședința de deschidere a ofertelor;

h) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor de a depune la organul fiscal competent, în termenul de depunere a ofertelor și la locul fixat în acest scop, oferte de cumpărare, în plic închis, sub sancțiunea descalificării;

i) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor de a se prezenta, personal sau prin împuternicit, la data, ora și locul unde se va desfășura ședința de deschidere a ofertelor.

19. Comisia de valorificare, după instituirea măsurilor asigurătorii, va asigura publicitatea bunurilor ce urmează a fi valorificate, prin afișarea pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice — portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a unei situații centralizate a tuturor bunurilor perisabile și/sau degradabile, aprobată de președintele Comisiei de valorificare, între ora 16,00 din ziua curentă și ora 12,00 din ziua următoare, care va cuprinde următoarele elemente: denumirea organului fiscal competent; descrierea sumară a bunurilor care se oferă spre vânzare; cantitate; prețul stabilit pentru fiecare categorie în parte, după caz, precum și data și ora la care va avea loc ședința de deschidere a ofertelor.

20. Concomitent cu publicarea situației bunurilor perisabile și/sau degradabile va fi postat pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice — portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și anunțul privind valorificarea acestora.

21. Comisia de valorificare va stabili ședința de deschidere a ofertelor a doua zi de la publicarea anunțului și a situației centralizate a tuturor bunurilor perisabile și/sau degradabile, la ora 14,00.

22. Termenul de depunere a ofertelor începe la data publicării anunțului privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice — portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se termină cu două ore înainte de ora programată pentru ședința de deschidere a ofertelor, respectiv ora 12,00.

23. Bunurile prevăzute la pct. 6 vor fi valorificate de către comisia de valorificare, conform prezentei proceduri, în sistem angro, doar către persoanele juridice sau persoanele fizice care sunt legal autorizate să realizeze fapte de comerț cu aceste categorii de bunuri.

24. Pentru participarea la procedura de valorificare a bunurilor perisabile și/sau degradabile, ofertanții vor depune la organul fiscal competent următoarele documente:

a) o prezentare sintetică a ofertantului, care va cuprinde datele de identificare și datele de contact, inclusiv un număr de fax și o adresă de e-mail pe care pot fi făcute comunicările;

b) dovada deținerii unei autorizații de comercializare a categoriei de bunuri ce urmează a fi valorificate, după caz;

c) oferta financiară de cumpărare care conține suma oferită, care nu poate fi sub prețul minim de evaluare stabilit potrivit pct. 5 și/sau pct. 12;

d) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant, dacă este cazul;

e) pentru persoanele juridice române, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;

f) pentru persoanele juridice străine care desfășoară activități în România prin intermediul sediilor permanente, copie de pe certificatul de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului sau copie de pe certificatul de înregistrare fiscală eliberat de organul fiscal, după caz;

g) pentru alte persoane juridice străine, cu excepția celor de la lit. f), actul de înmatriculare tradus în limba română;

h) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;

i) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pașaport;

j) dovada plății taxei de participare sau a constituirii garanției sub forma scrisorii de garanție bancară.

25. Taxa de participare reprezintă 10% din prețul de pornire a licitației și se plătește în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului.

26. În termen de 5 zile de la data întocmirii Procesului-verbal privind desfășurarea și rezultatul procedurii de valorificare a bunurilor perisabile și/sau degradabile, organul fiscal va restitui taxa de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și care nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul cumpărării, taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la valorificare, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat. În situația în care, pentru participarea la valorificare, ofertanții au constituit garanții, în condițiile legii, sub forma scrisorii de garanție bancară, scrisoarea de garanție bancară se valorifică de organul fiscal competent în cazul în care ofertantul este declarat adjudecatar și/sau în condițiile anterior menționate.

27. Documentația va fi depusă în plic sigilat, toate paginile fiind numerotate, semnate și/sau ștampilate, după caz. Pe plic se vor înscrie obligatoriu numele/denumirea și adresa/sediul social ale ofertantului.

28. Organul fiscal competent, la înregistrarea ofertelor, va menționa data și ora primirii.

29. Oferta va fi descalificată în următoarele situații:

a) când nu cuprinde datele de contact ale ofertantului, iar acesta nu este prezent sau nu are un împuternicit în sală la ședința de deschidere a ofertelor;

b) când are un preț mai mic decât prețul minim de evaluare stabilit potrivit pct. 5 și/sau pct. 12;

c) când nu conține, pentru persoanele juridice române, copia de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;

d) când nu conține, pentru persoanele juridice străine care desfășoară activități în România prin intermediul sediilor permanente, copie de pe certificatul de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului sau copie de pe certificatul de înregistrare fiscală eliberat de organul fiscal, după caz;

e) când nu conține, pentru alte persoane juridice străine, cu excepția celor de la pct. 24 lit. f), actul de înmatriculare tradus în limba română;

f) când nu conține, pentru persoanele fizice române, copia de pe actul de identitate;

g) când nu conține, pentru persoanele fizice străine, copia de pe pașaport;

h) când a fost depusă după termenul de depunere a ofertelor indicat în anunțul prevăzut la pct. 18;

i) când a fost depusă la altă adresă decât cea indicată în anunțul prevăzut la pct. 18;

j) când nu conține dovada deținerii unei autorizații de comercializare a categoriei de bunuri ce urmează a fi valorificate;

k) când nu conține dovada plății taxei de participare sau a constituirii garanției sub forma scrisorii de garanție bancară prevăzută la pct. 24 lit. j).

30. Despre data, ora și locul ședinței de deschidere a ofertelor va fi înștiințat și debitorul. Acesta poate participa la ședința de deschidere a ofertelor.

31. Ședința de deschidere a ofertelor se ține la data, ora și locul stabilite de comisia de valorificare, astfel cum sunt acestea menționate în anunțul privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile.

32. În data, la ora și în locul stabilite de comisia de valorificare în vederea deschiderii ofertelor, comisia va proceda la inventarierea și la deschiderea ofertelor depuse. Ofertanții pot participa la procedura de deschidere a ofertelor.

33. După deschiderea ofertelor, comisia de valorificare verifică și analizează documentele de participare, stabilind care dintre ofertele depuse se încadrează în vreuna dintre situațiile reglementate de dispozițiile pct. 29.

34. În cazul în care va fi depusă o singură ofertă calificată, aceasta va fi declarată câștigătoare dacă prețul oferit de ofertant este cel puțin egal cu prețul minim de evaluare stabilit potrivit pct. 5 și/sau pct. 12.

35. În cazul în care există mai multe oferte calificate, este declarată câștigătoare oferta cu valoarea cea mai mare.

36. În cazul în care există mai multe oferte calificate și 2 sau mai mulți ofertanți au ofertele financiare cu valoarea cea mai mare, care sunt egale, se va efectua o licitație deschisă, pe loc, între acești ofertanți, comisia de valorificare stabilind un pas de licitare cuprins între 1—5% din valoarea bunurilor.

37. Comisia de valorificare va oferi spre vânzare bunurile, prin 3 strigări succesive, în care se pot face supralicitări, conform pasului de licitare stabilit.

38. Bunurile vor fi oferite celui care, după 3 strigări succesive, oferă prețul cel mai mare.

39. La finalizarea procedurii, se întocmește un proces-verbal, semnat de către toți participanții, privind desfășurarea și

rezultatul procedurii, care va cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea cumpărătorului, precum și domiciliul fiscal al acestuia, indicarea bunului valorificat, a prețului la care bunul a fost valorificat și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au depus oferte și sumele oferite și, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care valorificarea nu s-a realizat, ori dacă unul sau mai mulți participanți au refuzat semnarea.

40. După finalizarea procedurii, comisia de valorificare va emite Procesul-verbal privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile, care constituie titlu de proprietate. În cazul în care adjudecatarul nu face plata, în contul indicat de organul fiscal competent, în termen de 5 zile de la data semnării Procesului-verbal privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile, acesta va putea fi executat silit pentru plata sumei

datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare competent pe baza Procesului-verbal privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile.

41. În cazul în care nu există nicio ofertă depusă ori ofertele depuse se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la pct. 29, prevederile art. 161 și 167 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

42. Pe măsura primirii ofertelor, organul fiscal competent va constitui/actualiza baza de date cu privire la potențialii ofertanți ce cuprinde informații referitoare la datele de identificare ale acestora, obiectul de activitate și categoriile de produse pentru care și-au manifestat interesul.

43. Această bază de date va fi utilizată de către organele fiscale competente în transmiterea, pe viitor, a unor eventuale cereri de ofertă potențialilor adjudecatari.

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 2.389/2010)

ANTET*)

Nr. din

— Model —

ANUNȚ

privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile

Anul luna ziua

În temeiul art. 159 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face cunoscut că în ziua de luna anul, ora, în localitatea, str. nr., se vor vinde următoarele bunuri perisabile și/sau degradabile, proprietate a debitorului**) cu domiciliul fiscal în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., cod de identificare fiscală***)

Denumirea bunurilor perisabile și/sau degradabile, descriere sumară	Cantitate	Valoarea, exclusiv TVA, este de lei	Prețul minim al bunurilor, exclusiv TVA, este de lei	Cota TVA/Neimpozabil ¹⁾

¹⁾ Cota de taxă pe valoarea adăugată pentru vânzarea bunurilor mobile este/neimpozabilă în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Invităm pe cei care pretind vreun drept asupra acestor bunuri să înștiințeze despre aceasta organul de control/de executare, înainte de data stabilită pentru vânzare.

Cei interesați în cumpărarea bunurilor sunt invitați să prezinte până la termenul de depunere a ofertelor, respectiv data, ora, oferte financiare de cumpărare; prezentarea sintetică a ofertantului, care va cuprinde: datele de identificare și datele de contact, inclusiv un număr de fax și o adresă de e-mail pe care pot fi făcute comunicările; împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant; pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului; pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română; pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate; pentru persoanele fizice străine, copie de pe pașaport, urmând să se prezinte la data și orele stabilite pentru ședința de deschidere a ofertelor și pentru vânzare la locul fixat în acest scop.

Ședința de deschidere a ofertelor se va ține la data de, ora, locul

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 172 și 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită nu este obligatorie audierea contribuabilului. Pentru informații suplimentare, vă puteți adresa la sediul nostru sau la telefon nr. Data afișării

Comisia de valorificare

Numele și prenumele

Semnătura

L.S.
.....

*) Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal emitent al prezentului act normativ.
**) Se vor menționa numele și prenumele sau denumirea debitorului.
***) Se va menționa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

- 1. Denumire: Anunț privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile
- 2. Format: A4/t1
- 3. Se utilizează în baza art. 159 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
- 4. Se întocmește în două exemplare de organul fiscal.
- 5. Circulă: un exemplar la comisia de valorificare.
- 6. Se afișează pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice — portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.
- 7. Se arhivează: un exemplar la dosarul fiscal.

ANTET*)
Nr. din

— Model —

**PROCES-VERBAL
privind desfășurarea și rezultatul procedurii de valorificare a bunurilor perisabile și/sau degradabile**

Încheiat astăzi, luna anul, ora, în localitatea, str. nr., în temeiul art. 159 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Pentru stingerea creanțelor fiscale restante/estimate, față de debitorul**) din localitatea, str. nr., cod de identificare fiscală***), în sumă de lei, s-a procedat la valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile sechestrate prin Procesul-verbal de sechestrul nr. din, întocmit de

Valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile a fost adusă la cunoștința publică prin publicarea la data de a anunțului de vânzare, care a fost afișat pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice — portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În baza art. 159 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a procedat la valorificarea, în regim de urgență, a bunurilor perisabile și/sau degradabile, după cum urmează:

Organul fiscal a făcut prezentarea ofertelor scrise primite (se vor menționa toți cei care au participat la vânzare și sumele oferite de fiecare participant)

.....
.....
Descrierea sumară a bunurilor perisabile și/sau degradabile

Prețul minim al bunurilor perisabile și/sau degradabile (exclusiv TVA).

Licitația a început de la prețul de (lei)****) (exclusiv TVA).

Bunurile perisabile și/sau degradabile au fost vândute****) la prețul de (lei)....., pentru care s-a calculat TVA în valoare de (lei).

Cumpărătorul va plăti prețul, în numerar sau prin decontare bancară, în cel mult 5 zile de la data cumpărării, la unitatea Trezoreriei Statului în contul

Cu privire la vânzare, s-au făcut următoarele obiecții:
.....

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 172 și 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită nu este obligatorie audierea contribuabilului.

Prezentul proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul procedurii de valorificare a bunurilor perisabile și/sau degradabile s-a încheiat în exemplare.

Comisia de valorificare

Numele, prenumele și semnătura
L.S.

.....
.....
.....

Participanți

Numele, prenumele și semnătura
L.S.

.....
.....

*) Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal emitent al prezentului act normativ.

***) Numele și prenumele/denumirea și domiciliul fiscal ale debitorului.

****) Se va menționa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

*****) Cel mai mare preț din ofertele scrise.

*****) Numele și prenumele/denumirea, domiciliul fiscal, precum și contul bancar ale cumpărătorului, după caz.

1. Denumire: Proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul procedurii de valorificare a bunurilor perisabile și/sau degradabile

2. Format: A4/t2

3. Se utilizează în baza art. 159 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4. Se întocmește în 3 exemplare de organul fiscal.

5. Circulă: — un exemplar la cumpărător (sau reprezentantul său legal);
— un exemplar la debitor.

6. Se arhivează: un exemplar la dosarul fiscal.

ANTET*)

Nr. din

— Model —

PROCES-VERBAL
privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile

Încheiat astăzi, luna anul, ora, în localitatea, str. nr., în temeiul art. 159 alin. (4) și al art. 161 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Conform Procesului-verbal privind desfășurarea și rezultatul procedurii de valorificare a bunurilor perisabile și/sau degradabile nr. din data de, emis de, s-au valorificat bunurile perisabile și/sau degradabile**)

Debitor:.....

.....
(nume, prenume/denumire, forma juridică)

Cod de identificare fiscală***)

Str. nr.,

localitatea

județul

Cumpărător:

.....
(nume, prenume/denumire, forma juridică)

Cod de identificare fiscală***)

Str. nr.,

localitatea

județul

Vânzarea s-a făcut la prețul de (lei), pentru care s-a calculat TVA în sumă de (lei).

Dacă debitorul este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, bunurile perisabile și/sau degradabile sechestrate se vor valorifica cu TVA calculată prin aplicarea cotei standard de sau, după caz, a cotei reduse de asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii, respectiv conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Cumpărătorul va efectua plata prețului în întregime, în numerar sau cu ordin de plată, în termen de 5 zile de la data încheierii Procesului-verbal privind desfășurarea și rezultatul procedurii de valorificare a bunurilor perisabile și/sau degradabile, după cum urmează:

— lei, reprezentând prețul de vânzare, exclusiv TVA aferentă, în contul nr.;

— lei, reprezentând TVA aferentă, în contul nr.

În conformitate cu prevederile art. 161 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentul proces-verbal privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile constituie titlu de proprietate.

Procesul-verbal privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile constituie documentul pe baza căruia se emite titlul executoriu împotriva cumpărătorului care nu plătește prețul de vânzare.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 172 și 173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită nu este obligatorie audierea contribuabilului.

Prezentul proces-verbal s-a încheiat în exemplare.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura

L.S.

Cumpărătorul

(sau reprezentantul său legal)

Numele, prenumele și semnătura

L.S.

.....

Reprezentantul unității fiscale

Numele.....

Prenumele.....

Semnătura.....

*) Se va completa denumirea organului fiscal emitent din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală sau al unităților sale teritoriale.

**) Descrierea sumară a bunurilor perisabile și/sau degradabile.

***) Se va completa codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

1. Denumire: Proces-verbal privind valorificarea bunurilor perisabile și/sau degradabile

2. Format: A4/t2

3. Se utilizează în baza art. 159 alin. (4) și al art. 161 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4. Se întocmește în 3 exemplare de organul fiscal.

5. Circulă: — un exemplar la cumpărător;

— un exemplar la debitor.

6. Se arhivează: un exemplar la dosarul fiscal.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea fundațiilor de suprafață”, indicativ NP 112-2014

În conformitate cu prevederile art. 10 și art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, ale art. 2 alin. (3) și (4) din Regulamentul privind tipurile de reglementări tehnice și de cheltuieli aferente activității de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 34/2013 al Comitetului tehnic de specialitate nr. 6 „Inginerie geotehnică și fundații” și Procesul-verbal de avizare nr. 1/2014 al Comitetului tehnic de coordonare generală,

în temeiul art. 4 pct. II lit. e) și al art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ privind proiectarea fundațiilor de suprafață”, indicativ NP 112-2014, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Normativul NP 112-2014 se aplică la proiectarea fundațiilor de suprafață ale construcțiilor noi, care se efectuează în cazul serviciilor de proiectare contractate după data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 3. — Contractele pentru serviciile de proiectare încheiate până la data intrării în vigoare a prezentului ordin se finalizează cu respectarea reglementărilor tehnice în vigoare la data semnării acestora.

Art. 4. — Prezentul ordin¹ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 1 ianuarie 2015.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 275/2005 pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea structurilor de fundare directă”, indicativ NP 112-2004², publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 și 451 bis din 27 mai 2005, se abrogă.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 24 noiembrie 2014.
Nr. 2.352.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

¹ Ordinul și anexa se publică și în Buletinul Construcțiilor, editat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”.

² Reglementarea tehnică „Normativ pentru proiectarea structurilor de fundare directă”, indicativ NP 112-2004, a fost publicată și în Buletinul Construcțiilor nr.14 din 2005, editat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor INCERC — București.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

O R D I N

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, aprobat prin Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 1.226/C/2009

Având în vedere propunerile procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nr. 6.146/VI/2/2014 din 22 aprilie 2014, 2 iulie 2014 și 10 octombrie 2014 privind modificarea și completarea unor prevederi ale Ordinului ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 1.226/C/2009 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism,

luând în considerare Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.244 din 20 noiembrie 2014 prin care au fost avizate favorabil propunerile de modificare și completare a Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism,

văzând ordinele procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nr. 212/VI-3 din 10 octombrie 2014 și 213/VI-3 din 10 octombrie 2014,

în conformitate cu dispozițiile art. 9 și 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, aprobat prin Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 1.226/C/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 1 iunie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 4 alineatul (2) litera d), liniuța a treia se abrogă.**

2. **La articolul 4 alineatul (2) litera e), liniuța întâi se abrogă.**

3. **La articolul 4 alineatul (2), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„k) Centrul de aplicații operaționale al procurorilor:

— Biroul de realizare a activității de management operațional, evaluare, analiză și previziuni;

— Biroul de realizare a activității de pregătire profesională, consultanță și cooperare;”.

4. **La articolul 6 litera d), după liniuța a patra se introduc două noi liniuțe, cu următorul cuprins:**

„— Biroul de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri;

— Biroul judiciar;”.

5. **Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 43. — Serviciul de prevenire și combatere a criminalității informatice este condus de un procuror-șef și are în structură două birouri, conduse de procurori-șefi.”

6. **La capitolul IV, secțiunea a 4-a și articolul 47 se abrogă.**

7. **Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 48. — Serviciul de prevenire și combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra siguranței statului este condus de

un procuror șef serviciu și are în structură un birou, condus de un procuror-șef.”

8. La capitolul V, secțiunea a 2-a și articolul 50 se abrogă.

9. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — Centrul de aplicații operaționale al procurorilor este condus de un procuror-șef asimilat procurorului șef serviciu, are în structură două birouri, conduse de procurori-șefi, și are următoarele atribuții:

a) studiază cauzele care generează săvârșirea infracțiunilor de criminalitate organizată, trafic de droguri, criminalitate economico-financiară, criminalitate informatică și terorism și a condițiilor care le favorizează, elaborează propuneri în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale în acest domeniu;

b) constituie și actualizează baza de date vizând infracțiunile ce sunt date în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

c) elaborează metodologia privind activitatea de urmărire penală în cauze complexe privind criminalitatea organizată și terorismul;

d) organizează și administrează baza de date privind criminalitatea organizată și terorismul;

e) desfășoară activități specifice de pregătire profesională a procurorilor și a altor categorii de personal, în cooperare cu Institutul Național al Magistraturii, potrivit programelor acestuia;

f) asigură, la cerere, pe bază de protocol, activități de consultanță și pregătire profesională pentru alte instituții cu atribuții de cercetare penală;

g) cooperează cu structuri similare de pregătire a personalului cu atribuții în combaterea criminalității organizate și terorismului, din țară și străinătate;

h) colectează/sistematizează date și informații, atât în vederea elaborării de metodologii de realizare a activității de urmărire penală raportată la specificul criminalității organizate și terorismului, cât și pentru realizarea activității de pregătire profesionale a procurorilor și creșterii eficienței activității de urmărire penală;

i) organizează orice alte activități de pregătire profesională, în conformitate cu competențele Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”

10. La articolul 61 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Atribuțiile procurorului-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor sunt următoarele:

a) organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea întregului personal din cadrul centrului, precum și de activitatea de ordin tehnic efectuată de specialiștii din domeniu;

b) stabilește atribuțiile personalului din subordine, precum și măsurile și termenele de realizare a activităților, luând sau, după caz, propunând conducerii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism măsurile care se impun;

c) urmărește și răspunde de repartizarea lucrărilor, pe criterii obiective, potrivit legii;

d) examinează și analizează lucrările realizate de personalul din subordine, coordonează și îndrumă activitatea acestuia;

e) participă la elaborarea și soluționarea lucrărilor complexe sau de importanță deosebită date în competența centrului;

f) ia măsuri și, după caz, face propuneri pentru realizarea în bune condiții și la termen a atribuțiilor ce revin centrului;

g) efectuează periodic analiza activității centrului și face propuneri pentru îmbunătățirea acesteia;

h) exercită orice alte atribuții dispuse de conducerea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”

11. După articolul 61 se introduc două noi articole, articolele 61¹ și 61², cu următorul cuprins:

„Art. 61¹. — (1) Biroul de realizare a activității de management operațional, evaluare, analiză și previziuni este condus de un procuror șef birou și are următoarele atribuții:

a) studiază cauzele care generează săvârșirea infracțiunilor de criminalitate organizată, trafic de droguri, criminalitate economico-financiară, criminalitate informatică și terorism și condițiile care le favorizează, elaborează propuneri în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale în acest domeniu;

b) constituie și actualizează baza de date vizând infracțiunile ce sunt date în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

c) gestionează activitatea de colectare și centralizare a datelor de criminalitate organizată și terorism rezultate din cauzele instrumentate de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, dar și din alte surse (cu indicarea expresă a acestora);

d) organizează și administrează baza de date privind criminalitatea organizată și terorismul;

e) stabilește un sistem de alarmare/alertă pentru a se evita eventuale situații conflictuale între structurile ce desfășoară activitatea de urmărire penală, dar și pentru a eficientiza utilizarea mijloacelor moderne de investigații;

f) cooperează cu alte centre operaționale existente la nivelul Guvernului, ministerelor și serviciilor de informații;

g) oferă sprijin operațional din punct de vedere tactic, în mod selectiv, pentru cazurile complexe, la cererea procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, privitor la investigațiile realizate de aceștia. În acest scop, realizează un plan de acțiune, în care se recomandă:

— etapele investigative de parcurs (etape rezultate din experiența anterioară în investigarea anumitor tipuri de infracțiuni sau de activități infracționale);

— mijloacele de probă de administrat și procedeele probatorii prin care pot fi administrate;

— măsurile procesuale care pot fi dispuse;

— instituțiile/autoritățile/alte entități al căror sprijin este necesar;

— orice alte activități/măsuri utile pentru reușita acțiunii de destructurare a grupurilor infracționale organizate, dar și pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele;

h) acordă sprijin de bază în ceea ce privește prelucrarea și evaluarea informațiilor, selectiv, pentru cazurile complexe, la cererea procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, privitor la investigațiile realizate de aceștia. În acest scop se întocmesc rapoarte de analiză/coroborare/evaluare a informațiilor obținute în cadrul investigațiilor, cărora, atunci când este necesar, li se vor anexa hărți relaționale;

i) corelează baza de date a Centrului de aplicații operaționale al procurorilor cu bazele de date ale Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Finanțelor Publice etc., în vederea obținerii de informații necesare în timp real;

j) realizează analiza strategică a activității Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în ansamblul ei, precum și analiza tactică, ce are în vedere cazurile complexe, concrete, instrumentate de direcție, pe baza datelor statistice;

k) realizează rapoarte care să aibă în vedere nu numai datele statistice, ci și analiza fenomenului de criminalitate organizată și terorism, orientate pe aspecte de ordin calitativ și mai puțin cantitativ;

l) realizează un raport de analiză anual având ca obiect cazurile soluționate de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

m) realizează rapoarte-scenariu, de analiză structurală care să prezinte fenomene, grupuri de persoane, obiceiuri, tradiții etc.;

n) realizează prognoze cu privire la fenomenul de criminalitate organizată și terorism și formulează recomandări de contracarare a acestuia pe baza datelor/informațiilor culese, stocate și analizate;

o) realizează orice alte activități dispuse de procurorul-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor sau de conducerea Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(2) Atribuțiile procurorului-șef al Biroului de realizare a activității de management operațional, evaluare, analiză și previziuni sunt următoarele:

a) organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea din cadrul biroului, luând sau propunând procurorului-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor măsurile care se impun;

b) urmărește și controlează modul de rezolvare a lucrărilor în termen, precum și de păstrare a secretului profesional și confidențialității lucrărilor;

c) ține evidența lucrărilor aflate în lucru la personalul biroului și informează procurorul-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor;

d) ia măsuri și, după caz, face propuneri pentru realizarea în bune condiții și la termen a atribuțiilor ce revin biroului;

e) analizează cererile de sprijin operațional din punct de vedere tactic, dar și pe cele de acordare a sprijinului de bază în ceea ce privește prelucrarea și evaluarea informațiilor și decide asupra acordării sprijinului;

f) realizează orice alte activități dispuse de procurorul-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor sau de conducerea Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Art. 612. — (1) Biroul de realizare a activității de pregătire profesională, consultanță și cooperare are următoarele atribuții:

a) identifică dosarele complexe deja instrumentate de procurorii din cadrul Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism și, ca urmare a colaborării cu procurorul de caz, realizează un proiect de curs în care se vor relua și se vor indica toate etapele anchetei, pericolele apărute, soluțiile adoptate, dar și greșelile ivite și propuneri de remediere în viitor a acestora. După definitivarea cursului, acesta se prezintă procurorilor și altor categorii de personal din cadrul direcției;

b) identifică dosarele complexe deja instrumentate de alte unități de parchet, relevante pentru activitatea de urmărire penală în domeniul criminalității organizate și terorismului, și, pe baza soluțiilor adoptate de procurorul de caz și, eventual, ca urmare a colaborării cu acesta, realizează un proiect de curs care să cuprindă aceleași date ca în cazul dosarelor complexe instrumentate de procurorii din cadrul Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism. După definitivarea cursului, acesta se prezintă procurorilor și altor categorii de personal din cadrul direcției;

c) colectează/sistematizează date și informații, atât în vederea elaborării de metodologii de realizare a activității de urmărire penală raportat la specificul criminalității organizate și terorismului, cât și pentru realizarea activității de pregătire profesională a procurorilor și creșterii eficienței activității de urmărire penală;

d) realizează materiale tip document/imagini/video pe care le prezintă în cadrul cursurilor organizate pentru pregătirea profesională a procurorilor și a altor categorii de personal din cadrul Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

e) organizează cursuri/seminare/colocvii/sesiuni de prezentări cu și pentru procurorii Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, dar și pentru alte categorii de personal din cadrul acesteia;

f) cooperează cu Institutul Național al Magistraturii pentru desfășurarea activităților specifice de pregătire profesională a procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

g) asigură prezența celor mai buni specialiști pe domenii de interes vizând criminalitatea organizată și terorismul, la activitățile organizate pentru pregătirea profesională a procurorilor și a altor categorii de personal din cadrul Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, iar pe anumite segmente de pregătire apreciate ca fiind critice, la activitățile de pregătire profesională organizate în cadrul Centrului de aplicații operaționale al procurorilor vor putea participa și judecători care au în competență soluționarea cauzelor de competența Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

h) cooperează cu structuri similare specializate în pregătirea personalului cu atribuții în combaterea criminalității organizate și terorismului din țară și din străinătate;

i) realizează note de studiu/îndrumări privind problemele teoretice și practice apărute în activitatea procurorilor Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism și din cadrul altor unități de parchet;

j) organizează orice alte activități de pregătire profesională, în conformitate cu competențele Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

k) asigură, la cerere, pe bază de protocol, activități de consultanță și pregătire profesională pentru persoanele interesate din cadrul altor instituții cu atribuții de cercetare penală;

l) realizează și menține relații internaționale cu centre cu competențe similare;

m) realizează orice alte activități dispuse de procurorul-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor sau de conducerea Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(2) Atribuțiile procurorului-șef al Biroului de realizare a activității de pregătire profesională, consultanță și cooperare sunt următoarele:

a) organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea din cadrul biroului, luând sau propunând procurorului-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor măsurile care se impun;

b) urmărește și controlează modul de rezolvare a lucrărilor în termen, precum și de păstrare a secretului profesional și confidențialității lucrărilor;

c) ține evidența lucrărilor aflate în lucru la personalul biroului și informează procurorul-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor;

d) ia măsuri și, după caz, face propuneri pentru realizarea în bune condiții și la termen a atribuțiilor ce revin biroului;

e) realizează orice alte activități dispuse de procurorul-șef al Centrului de aplicații operaționale al procurorilor sau de conducerea Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism."

12. După articolul 87 se introduc patru noi articole, articolele 87¹, 87², 87³ și 87⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 87¹. — Biroul de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri este condus de un procuror-șef. Procurorii din cadrul biroului îndeplinesc următoarele atribuții:

a) efectuează urmărirea penală în cauzele cu care a fost sesizat biroul, privind infracțiunile prevăzute în Legea nr. 143/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, infracțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 121/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007, cu modificările ulterioare, infracțiunile prevăzute de Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, și infracțiunile prevăzute de art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare, și orice alte infracțiuni cu care infracțiunile date în competența biroului se află în raporturi de conexitate ori indivizibilitate și nu au fost date, conform legilor speciale, în competența altor unități specializate de parchet;

b) realizează orice alte activități dispuse de conducerea serviciului sau a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Art. 87². — Procurorul-șef al Biroului de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri are următoarele atribuții:

a) organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea din cadrul biroului, luând sau propunând procurorului șef serviciu măsurile care se impun;

b) efectuează urmărirea penală în dosare complexe repartizate de procurorul șef serviciu sau de conducerea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

c) examinează legalitatea și temeinicia soluțiilor de neprimire în judecată;

d) urmărește și controlează modul de rezolvare a lucrărilor în termen, precum și de păstrare a secretului profesional și confidențialității lucrărilor;

e) ține evidența cauzelor aflate în lucru la procurorii biroului și informează procurorul șef serviciu;

f) realizează orice alte activități dispuse de procurorul șef serviciu sau de conducerea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Art. 87³. — Biroul judiciar este condus de un procuror-șef. Procurorii din cadrul biroului îndeplinesc următoarele atribuții:

a) participă la judecarea cauzelor penale în care instanțele de judecată au fost învestite prin rechizitorii emise de către procurorii Serviciului Teritorial București al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și la judecarea cererilor ori propunerilor adresate instanțelor de judecată de către acest serviciu;

b) analizează legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești pronunțate de instanță, în cauzele penale de competența Serviciului Teritorial București;

c) exercită, în termenele legale, căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în cauzele penale de competența Serviciului Teritorial București;

d) iau măsuri pentru exercitarea căilor extraordinare de atac împotriva hotărârilor judecătorești definitive, în cauzele penale de competența Serviciului Teritorial București;

e) examinează jurisprudența instanțelor judecătorești în cauzele penale de competența Serviciului Teritorial București și formulează propuneri în cazurile de aplicare neunitară a legii;

f) realizează orice alte activități dispuse de conducerea Serviciului Teritorial București și conducerea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Art. 87⁴. — Procurorul-șef al Biroului judiciar are următoarele atribuții:

a) organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea întregului personal din cadrul biroului, luând sau, după caz, propunând conducerii Serviciului Teritorial București și a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism măsurile care se impun;

b) programează participarea procurorilor la judecarea cauzelor penale, potrivit legii și ordinelor procurorului-șef al Serviciului Teritorial București;

c) îndrumă și sprijină pregătirea temeinică a procurorilor pentru ședințele de judecată, verificând modul în care procurorii cunosc lucrările dosarelor, dispozițiile legale și jurisprudența aplicabilă în fiecare cauză, dacă fișele de ședință sunt complete și dacă s-au reținut aspectele care trebuie clarificate în cursul judecății;

d) verifică modul în care procurorii participă la cercetarea judecătorească și la dezbateri și ia măsuri de valorificare a constatărilor făcute;

e) în cazurile de aplicare neunitară a unor dispoziții legale în practica instanțelor de judecată, informează conducerea Serviciului Teritorial București și acționează potrivit legii;

f) examinează lucrările întocmite de procurorii din subordine;

g) examinează temeinicia și legalitatea hotărârilor judecătorești rămase definitive, în vederea exercitării căilor extraordinare de atac;

h) ține evidența apelurilor și a recursurilor penale declarate de procurorii din cadrul biroului și asigură comunicarea soluțiilor date în apel sau recurs, cu observații critice privind deficiențele constatate în activitatea acestora;

i) participă la judecarea cauzelor penale importante, când consideră necesar sau din dispoziția conducerii;

j) întocmește semestrial analiza activității judiciare în cauzele penale;

k) rezolvă sesizările, reclamațiile și plângerile în legătură cu activitatea judiciară penală, repartizate de conducerea Serviciului Teritorial București;

l) repartizează, pe baza unor criterii obiective, spre soluționare, dosarele, plângerile și celelalte lucrări înregistrate în cadrul biroului și verifică soluționarea în termen a acestora;

m) îndeplinește orice alte atribuții dispuse de conducerea Serviciului Teritorial București al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”

Art. II. — Structurile din cadrul al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

București, 12 decembrie 2014.

Nr. 4.520/C.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 25**din 17 noiembrie 2014**

Dosar nr. 27/1/2014/HP/P

Corina Michaela Jîjiie — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție
 Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală
 Lavinia Valeria Lefterache — judecător la Secția penală
 Luciana Mera — judecător la Secția penală — judecător-raportor
 Maricela Cobzariu — judecător la Secția penală
 Ioana Bogdan — judecător la Secția penală
 Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală
 Angela Dragne — judecător la Secția penală
 Lucia Tatiana Rog — judecător la Secția penală
 Oana-Valentina Temerel — magistrat-asistent

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin Încheierea din data de 8 septembrie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 10.204/233/2014, prin care, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la posibilitatea procurorului, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, de a reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 27⁴ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Corina Michaela Jîjiie.

La ședința de judecată a participat doamna Temerel Oana-Valentina, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de domnul procuror Cosmin Grancea.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că au transmis puncte de vedere asupra chestiunii de drept curțile de apel Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Galați, Oradea, Pitești, Ploiești, Târgu Mureș și Timișoara.

De asemenea, asupra chestiunii ce formează obiectul întrebării preliminare și-a exprimat punctul de vedere și domnul conferențiar universitar doctor Dorel Julean din cadrul Universității de Vest din Timișoara, Facultatea de Drept — Catedra de drept penal.

În continuare a arătat că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat condamnatului L. D. potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Condamnatul a transmis la data de 13 noiembrie 2014 un punct de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării, prin apărător ales, avocat A. M. L.

A mai referat că, la data de 3 noiembrie 2014, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus Adresa nr. 2.467/C/3108/III-5/2014 prin care s-a adus la cunoștință că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept vizând *posibilitatea procurorului, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, de a reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită*. De asemenea, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus și concluzii scrise.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării, în sensul că aceasta este făcută de un complet al unei instanțe investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (cauza se află în cursul judecării), problema de drept a cărei dezlegare se solicită nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar de lămurirea respectivei chestiuni de drept depinde soluția ce va fi dată de Curtea de Apel Galați pe fondul cauzei.

Pe fondul sesizării, a solicitat să se observe că toate textele relevante din Codul de procedură penală duc la concluzia că procurorul, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, nu poate să rețină dispozițiile privind reducerea limitelor de pedeapsă.

În acest sens sunt dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, care prevăd patru situații exprese și limitative în care pot fi reduse limitele de pedeapsă și toate aceste situații se referă la judecarea cauzei conform procedurii simplificate.

În susținerea acestei soluții sunt și dispozițiile art. 102 pct. 288 din Legea de punere în aplicare a noului Cod de procedură penală, prin care s-au abrogat dispozițiile art. 480 alin. (3) care prevedeau posibilitatea reducerii limitelor de pedeapsă în această procedură. Rezultă astfel că voința expresă a legiuitorului a fost în sensul că procurorul nu poate să aplice dispozițiile privind reducerea limitelor de pedeapsă.

De asemenea, art. 108 alin. (4) din Codul de procedură penală privind obligațiile organelor judiciare prevede că procurorul trebuie să aducă la cunoștința inculpatului posibilitatea încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, nu și posibilitatea de reducere a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Un alt text legal invocat a fost art. 485 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală privind soluțiile din procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, care trimit expres la dispozițiile art. 396 alin. (2) și (4) din Codul procedură penală, nu și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a precizat că toate aceste texte susțin concluzia că procurorul nu poate reține dispozițiile privind reducerea limitelor de pedeapsă în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Argumentele contrare, deși ar putea face procedura mai eficientă, nu pot fi reținute în contra dispozițiilor legale.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterea închisă, reținându-se dosarul în pronunțare asupra sesizării formulate.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 8 septembrie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 10.204/233/2014, Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept privind posibilitatea procurorului, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, de a reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.

II. Expunerea succintă a cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. 10.204/233/2014 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori

Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a fost sesizată cu apelul formulat de L.D. împotriva Sentinței penale nr. 1.684 din 22 iulie 2014 a Judecătoria Galați, pronunțată în Dosarul nr. 10.204/233/2014.

Prin Sentința penală nr. 1.684 din 22 iulie 2014 a Judecătoria Galați pronunțată în Dosarul nr. 10.204/233/2014 s-a dispus în baza art. 485 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat între procuror și inculpatul L. D., la data de 2 iunie 2014, în Dosarul penal nr. 5.211/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați. S-a dispus trimiterea către procuror a Dosarului penal nr. 5.211/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați, în vederea continuării urmăririi penale.

În temeiul art. 272 din Codul de procedură penală, s-a dispus ca onorariul apărătorului desemnat din oficiu, în sumă de 200 lei, să fie avansat din fondul Ministerului Justiției către Baroul de Avocați Galați.

Pentru a dispune astfel, Judecătoria Galați a reținut că la data de 4 iunie 2014 a fost înregistrat pe rolul instanței, cu nr. 10.204/233/2014, acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați cu inculpatul L.D., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, faptă prevăzută de art. 342 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal, obiect al Cauzei penale nr. 5.211/P/2013.

În sarcina inculpatului L.D. s-a reținut că în perioada 1 martie 2007—24 iunie 2013 a deținut arma cu aer comprimat marca G., fără a avea autorizația prevăzută de lege.

Fiind ascultat în cursul urmăririi penale, inculpatul a declarat că recunoaște comiterea infracțiunii reținute în sarcina sa, precum și încadrarea juridică a acesteia. Totodată, inculpatul a declarat că este de acord cu soluția propusă de procuror cu privire la felul pedepsei, cuantumul și forma de executare.

Procurorul a menționat că, prin raportare la limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, respectiv de la 3 luni la 1 an sau amendă, la poziția de recunoaștere a acestuia, precum și la dispozițiile privind reducerea amenzii cu 1/4 în cazul recunoașterii vinovăției, pedeapsa propusă inculpatului va fi de 90 de zile amendă, suma corespunzătoare fiecărei zile de amendă fiind de 10 lei. Modalitatea de executare propusă a fost cea a executării efective.

A fost înaintat instanței Dosarul de urmărire penală nr. 5.211/P/2014.

Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției înaintat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați, instanța a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 480—482 din Codul de procedură penală, în sensul că acordul de vinovăție încheiat în cauză include în mod nelegal cauza de reducere a pedepsei prevăzută de art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, stabilind o pedeapsă sub limitele legale prevăzute de Codul penal.

Față de aceste considerente, în baza art. 485 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală instanța a respins acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 2 iunie 2014 în Dosarul penal nr. 5.211/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați și a trimis dosarul procurorului în vederea continuării urmăririi penale.

Împotriva Sentinței penale nr. 1.684 din 22 iulie 2014 a Judecătoria Galați a formulat apel inculpatul L.D., prin apărător ales, criticând soluția instanței de apel pentru netemeinicie. A solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței penale aplicate și, în rejudicare, admiterea de către Curte a acordului de vinovăție.

La termenul din 8 septembrie 2014, reprezentantul Ministerului Public a solicitat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept, pentru a stabili dacă în cursul urmăririi penale, în procedura acordului de vinovăție, procurorul poate reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecința diminuării corespunzătoare a limitelor de pedeapsă aplicabile pentru infracțiunea săvârșită.

Reprezentantul Ministerului Public a depus practică judiciară (Sentința penală nr. 1.526 din 3 iulie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 8.957/233/2014, Sentința penală nr. 1.100 din 15 mai 2014 pronunțată în Dosarul nr. 6.638/233/2014 și Sentința penală nr. 1.297 din 5 iunie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 7.711/233/2014, toate ale Judecătoria Galați) din care rezultă că la aceeași instanță au fost admise acordurile de vinovăție în situația în care procurorul a reținut, în încadrarea juridică dată faptei, și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Dimpotrivă, alte complete ale aceleiași instanțe (Judecătoria Galați) s-au pronunțat în sensul respingerii acordului de vinovăție (Sentința penală nr. 1.656 din 21 iulie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 11.734/233/2014 și Sentința penală nr. 1.657 din 21 iulie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 10.557/233/2014).

Reprezentantul Ministerului Public a exprimat opinia potrivit căreia procurorul, în faza urmăririi penale, în procedura acordului de vinovăție, poate reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă aplicabile.

Inculpatul, prin apărător ales, a fost de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a achiesat la punctul de vedere exprimat de reprezentantul Ministerului Public și a solicitat suspendarea judecării apelului, până la dezlegarea chestiunii de drept invocate.

Față de problema de drept invocată de reprezentantul Ministerului Public, nici completul de judecată investit cu soluționarea cauzei nu a avut un punct de vedere comun.

Astfel, unul dintre membrii completului a considerat că procurorul, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de vinovăție, nu poate reține în încadrarea juridică dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Argumentele sale au fost următoarele:

a) Art. 3 din Codul de procedură penală — separația funcțiilor judiciare, care prevede separația funcțiilor judiciare, din coroborarea alin. 3 și 7 ale art. 3 din Codul de procedură penală rezultând că numai judecătorul este cel care are căderea legală de a aplica o pedeapsă între limitele prevăzute de lege.

În cazul de față, din modul în care s-a comportat procurorul în faza de urmărire penală, rezultă că acesta este un veritabil judecător, în prima fază alegând dintre două pedepse principale alternative prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită (3 luni — 1 an sau amendă) amenda penală ca sancțiune principală, stabilind cuantumul zilelor amendă și suma de plată pentru fiecare zi amendă și făcând aplicația art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, numărul de zile amendă fiind redus cu o pătrime.

b) Dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală fac parte din cap. II, intitulat „Judecata în primă instanță”, rezultând în mod evident că ele nu pot fi aplicate decât de instanța de judecată, și nu de către procuror în faza de urmărire penală.

c) Pornind de la principiul că normele de procedură penală sunt de strictă interpretare și aplicare, se constată că în dispozițiile art. 480 alin. (1) din Codul de procedură penală legiuitorul a prevăzut că procedura acordului de recunoaștere a vinovăției se poate aplica doar dacă legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani.

Potrivit art. 187 din Codul penal „prin pedeapsa prevăzută de lege se înțelege pedeapsa prevăzută de textul de lege, care incriminează fapta săvârșită în formă consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei”.

Rezultă deci că voința legiuitorului a fost aceea ca procedura acordului de vinovăție să se aplice în cazul unor infracțiuni cu un grad de pericol social redus, ilustrat prin cuantumul redus al pedepsei aplicabile.

A permite procurorului ca, în cadrul procedurii acordului de vinovăție, să rețină în încadrarea juridică dată faptei și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra limitelor de pedeapsă aplicabile, înseamnă a extinde voința legiuitorului dincolo de scopul ei, permițând includerea în categoria infracțiunilor pentru care se poate aplica procedura acordului de vinovăție a infracțiunilor cu un grad de pericol mediu, dar care prin reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă [aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală] se situează la limita de 7 ani închisoare prevăzute de art. 480 alin. (1) din Codul de procedură penală.

d) Argumentele de istoric al textului inițial. La adoptarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, dispozițiile art. 480 din Codul de procedură penală includeau și alin. (3), potrivit căruia „inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii”.

Alin. (3) al art. 480 din Codul de procedură penală a fost însă abrogat începând cu 30 decembrie 2013 (anterior intrării în vigoare a Codului de procedură penală).

Rezultă deci în mod clar voința legiuitorului ca, în procedura acordului de vinovăție, inculpatul să nu poată beneficia și de prevederile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

e) Potrivit art. 479 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției are ca obiect recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice.

Prin aplicarea prevederilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală de către procuror, în încadrarea juridică dată faptei, în procedura acordului de vinovăție, s-ar da o dublă valență juridică unei singure situații de fapt, respectiv atitudinii sincere de recunoaștere a faptei și vinovăției, aspect care nu poate fi admis, astfel după cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia de speță, în cazul aplicării concomitente (anterior intrării în vigoare a actualului Cod penal și Cod de procedură penală) a dispozițiilor art. 320¹ alin. (7) din vechiul Cod de procedură penală și art. 74 alin. (1) lit. c) din vechiul Cod penal.

Celălalt membru al completului de judecată a considerat că scopul adoptării actualelor Coduri de procedură penală și penal

a fost acela de a accelera procedura de urmărire și de judecată și de a degreva instanțele de judecată.

A permite procurorului ca, în procedura de recunoaștere a acordului de vinovăție, să facă aplicarea prevederilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, ar conduce la o lărgire a categoriilor infracțiunilor pentru care se poate face aplicarea procedurii acordului de vinovăție încă din faza de urmărire penală, o accelerare a procedurilor și o degrevare a instanțelor, mai ales că, potrivit art. 484 alin. (2) din Codul de procedură penală, procedura în fața instanțelor este necontradictorie.

În opinia sa, judecătorul nu este chemat decât să verifice condițiile de formă ale acordului de vinovăție și dacă pedeapsa propusă a fi aplicată se situează în limitele legale.

De asemenea, a apreciat, pornind de la principiul echitabilității procedurilor, că ar fi injust ca procurorul, în procedura acordului de vinovăție să nu poată face aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, deoarece în această situație inculpatul ar renunța la procedura acordului de vinovăție și ar solicita trimiterea în judecată, iar în fața instanței de judecată ar solicita aplicarea prevederilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Ar rezulta un timp mai îndelungat al procedurilor și cheltuieli judiciare suplimentare.

Din verificările efectuate, s-a constatat că prezenta chestiune de drept nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii sau al vreunei întrebări preliminare, adresată de o altă instanță de judecată Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar dezlegarea prezentei chestiuni de drept are relevanță asupra admiterii sau respingerii apelului formulat de inculpat.

Față de cele expuse, în baza art. 475 și următoarelor din Codul de procedură penală, Curtea de Apel Galați a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu următoarea chestiune de drept:

„Poate procurorul, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, să rețină în încadrarea juridică dată faptei inculpatului și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită?”

III. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele de judecată arondate

Înalta Curte de Casație și Justiție constată că la nivelul curților de apel și al instanțelor de judecată arondate s-au conturat două opinii:

În opinie majoritară, s-a susținut că procurorul nu poate reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecința diminuării corespunzătoare a limitelor de pedeapsă aplicabile pentru infracțiunea săvârșită, iar aplicarea dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală este atributul exclusiv al instanței de judecată.

În susținerea acestei opinii s-au avut în vedere dispozițiile art. 3 din Codul de procedură penală privind separarea funcțiilor judiciare, prevederile art. 108 alin. (4) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „Organul judiciar trebuie să aducă la cunoștința inculpatului posibilitatea încheierii, în cursul urmăririi penale, a unui acord, ca urmare a recunoașterii vinovăției, iar în cursul judecării posibilitatea de a beneficia de reducerea pedepsei prevăzute de lege, ca urmare a recunoașterii învinuirii” și art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, din care rezultă că, doar în situația în care judecata s-a desfășurat în condițiile art. 375 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, când cererea inculpatului ca judecata să aibă loc în aceste condiții a fost respinsă sau când cercetarea judecătorească a avut loc în condițiile art. 377 alin. (5) ori art. 395 alin. (2), iar instanța reține aceeași situație de fapt ca cea descrisă în actul de sesizare și recunoscută de către inculpat, în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege se reduc.

Un alt argument a avut în vedere topografia textelor de lege incidente, și anume că dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt situate în titlul III — Judecata, cap. II — Judecata în primă instanță, iar prevederile referitoare la acordul de recunoaștere a vinovăției sunt situate într-un titlu distinct — titlul IV — Proceduri speciale. Din această așezare a textelor rezultă că dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt aplicabile numai la judecata în primă instanță (neputând fi aplicate nici măcar la judecata în căile de atac), iar nu și în cadrul procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției (în cursul urmăririi penale sau în fața instanței). S-a susținut că dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală ar fi putut fi aplicate în procedura de recunoaștere a vinovăției dacă ar fi existat o normă de trimitere. Or o astfel de normă nu există în art. 478—art. 488 din Codul de procedură penală. Având în vedere că normele de procedură sunt de strică interpretare, ele nu se pot extinde și la alte situații prevăzute de lege.

Totodată, s-a apreciat că, potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, procedura simplificată se aplică atunci când instanța reține aceeași situație de fapt cu cea descrisă în actul de sesizare și recunoscută de inculpat or, în condițiile încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, procurorul nu mai întocmește rechizitoriul [art. 481 alin. (2) din Codul de procedură penală].

S-a subliniat și că inculpatul nu poate beneficia de un dublu privilegiu, dată fiind reținerea cumulată a dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală și, respectiv, a dispozițiilor legale privind procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, întrucât prin reținerea dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală în procedura acordului de vinovăție s-ar extinde sfera infracțiunilor pentru care legiuitorul a prevăzut posibilitatea încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, or voința legiuitorului a fost aceea ca procedura acordului de vinovăție să se aplice doar în cazul unor infracțiuni cu un grad de pericol social redus.

În același sens, s-a arătat că în această etapă a procesului penal, ca urmare a încheierii acordului de vinovăției, inculpatul poate beneficia doar de reducerea prezenței sale în fața organelor judiciare și de reducerea duratei procesului penal, fiind astfel previzibilă pedeapsa ce-i va fi aplicată ca efect al parcurgerii procedurii speciale reglementate de art. 480 și următoarele din Codul de procedură penală.

În susținerea acestei opinii, s-a avut în vedere și argumentul de ordin istoric al textului, și anume că, inițial, art. 480 din Codul de procedură penală conținea alin. (3), cu următorul conținut: „Inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii.” Aceste dispoziții au fost abrogate, ceea ce denotă intenția legiuitorului ca, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, limitele de pedeapsă prevăzute de lege să nu fie reduse. Din acest punct de vedere, s-a subliniat că dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală nu doar că nu pot fi aplicate într-o altă procedură decât judecata în primă instanță, ci sunt chiar incompatibile cu voința legiuitorului în reglementarea procedurii acordului de vinovăție.

Într-o opinie nuanțată s-a susținut că, neîndoind, ar fi fost utilă existența în procedura acordului de vinovăție a unei dispoziții similare celei prevăzute de art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală [sau măcar a unei norme de trimitere la dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală] pentru a da eficiență acestei proceduri speciale și a îndeplini unul dintre scopurile noului Cod de procedură penală (accelerarea procedurilor, degrevarea instanțelor de cauzele simple), însă modul de redactare al textelor și regulile de interpretare juridică se opun ca judecătorul să aplice unele dispoziții pe care legiuitorul a înțeles să nu le facă aplicabile. Rolul judecătorului este de a interpreta și aplica normele juridice existente, nu de a crea norme noi prin interpretare.

În opinie minoritară, s-a apreciat că procurorul poate reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecința diminuării corespunzătoare a limitelor de pedeapsă aplicabile pentru infracțiunea săvârșită.

S-a argumentat că, pornind de la principiul echitabilității procedurilor, ar fi injust ca procurorul, în procedura acordului de vinovăție, să nu poată face aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, deoarece în această situație inculpatul ar renunța la procedura acordului de vinovăție și ar solicita trimiterea în judecată, iar în fața instanței de judecată ar solicita aplicarea prevederilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală. Ar rezulta, astfel, un timp mai îndelungat al procedurilor și cheltuieli judiciare suplimentare, deoarece interesul inculpatului este acela ca limitele pedepsei să fie reduse potrivit art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală încă din faza de urmărire penală.

Câtă vreme inculpații care recunosc faptele în cursul judecării beneficiază de aplicarea prevederilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, iar acordul de recunoaștere a vinovăției se bazează, în esență, pe recunoașterea faptelor, s-a apreciat că pentru egalitate de tratament, și inculpații care inițiază această din urmă procedură trebuie să beneficieze de consecințele favorabile prevăzute de legiuitor pentru persoanele care recunosc vinovăția.

De asemenea, s-a precizat că aceste dispoziții sunt edictate, în mod exclusiv, în favoarea acelor inculpați care înțeleg să coopereze cu organele judiciare, fiind nefiresc să îi fie înlăturat inculpatului dreptul la reducerea pedepsei, doar pentru că atitudinea sa cooperantă a intervenit mai devreme decât în fața judecătorului.

Astfel, dincolo de atributul acestei instituții juridice de accelerare a procedurilor judiciare, inculpatul care inițiază acordul trebuie să beneficieze, în planul regimului sancționator, de împrejurarea că a recunoscut comiterea faptelor și a acceptat încadrarea juridică a acestora.

De asemenea, conform art. 479 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției privește și felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia, iar toate aceste elemente sunt influențate de aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Într-o opinie nuanțată s-a arătat că legiuitorul a inclus în aceeași categorie judecata ca urmare a încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției cu judecata în procedura simplificată a recunoașterii vinovăției. În ceea ce privește efectele art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, limitele de pedeapsă reduse ca urmare a reținerii acestor dispoziții legale nu vor putea fi avute în vedere decât la negocierea pedepsei, nu și pentru includerea în categoria infracțiunilor pentru care se poate încheia acordul și a altor infracțiuni al căror maxim special al închisorii este mai mare de 7 ani, dar care, prin reducerea limitelor, s-ar încadra sub această durată. În ceea ce privește abrogarea art. 480 alin. (3) din Codul de procedură penală, text care făcea referire directă și expresă la reducerea limitelor de pedeapsă, s-a considerat că aceasta nu se datorează intenției legiuitorului de a înlătura acest „avantaj” oferit inculpatului care urmează de această procedură.

IV. Jurisprudența națională în materie

Au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie la instanțele arondate Curții de Apel București (Judecătoria Oltenița, Judecătoria Slobozia), Galați (Tribunalul Galați, Judecătoria Galați), Ploiești, Suceava (Judecătoria Suceava) și Timișoara (Tribunalul Caraș-Severin).

Astfel, prin Sentința penală nr. 556 din 12 mai 2014 pronunțată de Judecătoria Slobozia în Dosarul nr. 802/312/2014 pronunțată de Judecătoria Slobozia în Dosarul nr. 802/312/2014 pronunțată de Judecătoria Slobozia în Dosarul nr. 1.853/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Slobozia.

Instanța a reținut că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost încheiat cu nerespectarea limitelor de pedeapsă pentru

infracțiunile săvârșite, respectiv prin stabilirea pedepselor cu privire la care s-a ajuns la acord sub limitele minime speciale.

S-a constatat că niciunul din textele legale din Codul de procedură penală care reglementează procedura specială a acordului de recunoaștere a vinovăției nu prevede posibilitatea reducerii sau majorării limitelor de pedeapsă pentru infracțiunea cu privire la care s-a încheiat respectivul acord, urmând astfel ca individualizarea pedepsei să fie efectuată conform regulilor cuprinse în Codul Penal.

Prin hotărârile pronunțate de Judecătoria Galați în Dosarul nr. 11.433/233/2014 (Sentința nr. 1.731 din 6 august 2014), Dosarul nr. 8.447/233/2014 (Sentința nr. 1.791 din 22 august 2014), Dosarul nr. 13.445/233/2014 (Sentința nr. 1.829 din 2 septembrie 2014) au fost respinse acordurile de recunoaștere a vinovăției.

Instanțele au reținut că reducerea pedepsei sub limitele speciale prevăzute de lege este nelegală. Legiuitorul a înțeles să lase aplicarea procedurii abreviate a judecării și a consecinței naturale a reducerii cu 1/3 a limitelor de pedeapsă în cazul recunoașterii învinuirii în faza de judecată doar la aprecierea instanței de judecată. În acest sens a abrogat textul art. 480 alin. (3) din Codul de procedură penală care ar fi permis acest lucru și procurorului.

Prin Decizia nr. 793 din 5 septembrie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 475/310/2014, Curtea de Apel Ploiești a apreciat că nu poate fi reținut argumentul procurorului conform căruia, în faza de urmărire penală, în cadrul întocmirii acordului de recunoaștere a vinovăției, s-ar putea reține dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, deoarece lipsa acestei posibilități este o simplă scăpare a legiuitorului.

Cauzele de majorare ori de micșorare a limitelor de pedeapsă se stabilesc prin lege organică de către Parlamentul României. A statua contrar acestor argumente printr-un simplu acord de recunoaștere a vinovăției că limitele de pedeapsă prevăzute pentru anumite infracțiuni pot fi reduse prin raportare la un text legal excede ordinii constituționale.

V. Jurisprudență relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că existența procedurilor de recunoaștere a vinovăției, cu consecința reducerii pedepselor, nu încalcă, prin ea însăși, nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale [*Babar Ahmad, Haroon Rashid Aswat, Syed Tahla Ahsan and Mustafa Kamal Mustafa (Abu Hamza) c. Regatului Unit*, paragrafele 167—169].

Această opinie se regăsește și în hotărârea dată în Cauza *Natsvlishvili and Togonidze v. Georgia* (paragrafele 90—98), în cuprinsul căreia Curtea a efectuat și un studiu comparativ al legislației statelor membre ale Consiliului Europei în ceea ce privește procedura de recunoaștere a vinovăției (paragrafele 62—75).

VI. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportate la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

Singurul punct de vedere transmis a fost cel al domnului conferențiar universitar doctor Dorel Julean din cadrul Universității de Vest din Timișoara, Facultatea de Drept — Catedra de drept penal, care a precizat că posibilitatea aplicării dispozițiilor art. 396 alin. 10 din Codul de procedură penală de către procurorul de caz, în faza de urmărire penală, în cadrul procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției, este inadmisibilă.

În primul rând, a delimitat aplicabilitatea fiecărei instituții în parte, precizând că, în vreme ce procedura acordului de recunoaștere a vinovăției reprezintă o procedură specială reglementată expres de legiuitor în faza de urmărire penală în cuprinsul art. 478—488 din Codul de procedură penală, procedura recunoașterii învinuirii reglementată în faza de

judecată reprezintă un moment procesual distinct, posibil a fi înfăptuit doar în fața judecătorului, ulterior sesizării instanței prin actul de sesizare.

Având în vedere că dispozițiile art. 396 alin. (10) se regăsesc în titlul III, cap. II din Codul de procedură penală, care se referă la judecata în primă instanță, a apreciat că voința legiuitorului a fost în sensul reglementării unei posibilități de recunoaștere a învinuirii în fața primei instanțe imediat după citirea actului de sesizare, iar nu în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, moment procesual distinct ca procedură specială în faza de urmărire penală.

A opinat că individualizarea judiciară a pedepsei rezultată din aplicarea dispozițiilor referitoare la recunoașterea învinuirii prin reducerea limitelor de pedeapsă conform dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală este un atribut exclusiv în sarcina judecătorului, procurorul nefiind în măsură să individualizeze astfel o pedeapsă. Singura posibilitate pe care procurorul de caz o are, în situația recurgerii la procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, este de a stabili de comun acord cu inculpatul o pedeapsă între limitele legale, fără aplicarea dispozițiilor referitoare la recunoașterea din faza de judecată. Totuși, a apreciat că existența altor circumstanțe atenuante, legale sau judiciare, poate fi reținută de procuror în cuprinsul acordului de recunoaștere a vinovăției, în vederea reducerii cuantumului de pedeapsă de către judecător în momentul admiterii acordului.

Un alt aspect subliniat a fost cel referitor la modalitatea strictă de aplicare a procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției în faza de urmărire penală, această procedură fiind posibilă doar în condițiile în care pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este amenda sau închisoarea de până la 7 ani, conform art. 480 alin. (1) din Codul de procedură penală. De asemenea, procedura acordului de recunoaștere a vinovăției nu poate fi aplicată minorilor. Or aplicarea dispozițiilor cu privire la recunoașterea învinuirii din faza de judecată poate avea loc în cazul oricărei infracțiuni, cu excepția celor pedepsite cu detențiune pe viață, conform art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală. Prin urmare, condițiile de aplicare a procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției sunt mult mai riguroase decât cele privind recunoașterea învinuirii, o eventuală mixtură între cele două instituții excedând cadrului procesual tranșat în mod riguros de către legiuitor.

În ceea ce privește procedura de soluționare a acordului de recunoaștere a vinovăției în fața judecătorului, a arătat că dispozițiile art. 484 alin. (2) din Codul de procedură penală prevăd că instanța se pronunță asupra acordului de recunoaștere a vinovăției prin sentință, în urma unei proceduri necontradictorii. Prin urmare, legiuitorul nu oferă posibilitatea unei proceduri contradictorii în această situație, spre deosebire de procedura recunoașterii învinuirii, inclusiv sub acest aspect cele două instituții fiind incompatibile.

A subliniat că a permite procurorului în cadrul procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției să rețină în încadrarea juridică dată faptei și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra limitelor de pedeapsă aplicabile, ar însemna o extindere a voinței legiuitorului dincolo de scopul ei, permițând includerea în categoria infracțiunilor pentru care se poate aplica procedura acordului de recunoaștere a vinovăției a infracțiunilor cu un grad de pericol mediu, dar care prin reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă [aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală] se situează la limita de 7 ani închisoare prevăzută de art. 480 alin. (1) din Codul de procedură penală.

De asemenea a precizat că în situația în care procurorul ar putea aplica prevederile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, s-ar da o dublă valență juridică unei singure situații de fapt, respectiv atitudinii sincere de recunoaștere a faptei și vinovăției, aspect ce contravine principiilor procesuale reglementate în noua legislație penală.

VII. **Punctul de vedere al părții cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

În urma comunicării raportului întocmit în temeiul art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, condamnatul L.D. a depus, în scris, conform dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, punctul său de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Condamnatul a apreciat că rolul instanței de judecată în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției este doar de a verifica condițiile de formă ale acordului și dacă pedeapsa propusă este justificată în raport cu gravitatea infracțiunii și pericolozitatea infractorului. Astfel, consideră injust ca procurorul să nu poată face aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală în cadrul procedurii de recunoaștere a vinovăției.

VIII. **Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

Prin concluziile scrise, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că procurorul, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, nu poate să rețină în încadrarea juridică dată faptei inculpatului și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.

Dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală instituie o cauză legală de reducere a pedepsei incidentă în anumite situații prevăzute expres în cuprinsul acesteia. Astfel, pentru a beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită (cu o treime în cazul pedepsei închisorii și cu o pătrime în cazul pedepsei amenzii), pe lângă recunoașterea acuzației de către inculpat și solicitarea acestuia ca judecata să aibă loc conform procedurii abreviate, este necesară și existența uneia dintre ipotezele expres și limitativ prevăzute de legiuitor și exprimate fără echivoc în cuprinsul textului de lege sus-menționat.

În consecință, întrucât dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală fac trimitere expresă la procedura recunoașterii învinuirii (prevăzută de art. 375 din Codul de procedură penală), această cauză specială de reducere a pedepsei nu va fi aplicabilă, prin analogie, și altor instituții juridice, sfera de aplicare a acestor dispoziții neputând fi extinsă și la procedura specială a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzută de art. 478 și următoarele din Codul de procedură penală.

Un alt argument în sensul că dispoziția legală examinată nu este incidentă în procedura specială a acordului de vinovăție a fost acela că, în această materie, a existat o dispoziție specială care prevedea o cauză de reducere similară [art. 480 alin. (3) din Codul de procedură penală], dar care a fost ulterior abrogată prin art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013.

Abrogarea dispozițiilor legale menționate reflectă faptul că voința legiuitorului a fost aceea de a nu se crea și un astfel de beneficiu inculpaților, ci doar pe acela de a le oferi oportunitatea de a negocia cu procurorul condițiile acordului și, astfel, de a participa la procesul de luare a deciziei în cadrul stabilirii pedepsei, de a le asigura prezizibilitatea cuantumului pedepsei și a modalității de executare a acesteia.

Pe de altă parte, procedura soluționării, prin admitere, a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzută de art. 485 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, trimite expres numai la aplicarea dispozițiilor art. 396 alin. (2)—(4) din același cod, iar nu și la cele ale alin. (10) ale aceluiași articol. În consecință, această trimitere expresă constituie un alt argument în sensul inaplicabilității alin. (10) al textului de lege invocat.

IX. **Dispoziții legale incidente:**

Titularii acordului de recunoaștere a vinovăției și limitele acestuia

„Art. 478. — (1) În cursul urmăririi penale, după punerea în mișcare a acțiunii penale, inculpatul și procurorul pot încheia un acord, ca urmare a recunoașterii vinovăției de către inculpat.

(2) Efectele acordului de recunoaștere a vinovăției sunt supuse avizului procurorului ierarhic superior.

(3) Acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi inițiat atât de către procuror, cât și de către inculpat.

(4) Limitele încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției se stabilesc prin avizul prealabil și scris al procurorului ierarhic superior.

(5) Dacă acțiunea penală s-a pus în mișcare față de mai mulți inculpați, se poate încheia un acord de recunoaștere a vinovăției distinct cu fiecare dintre aceștia, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție a inculpaților pentru care nu s-a încheiat acord.

(6) Inculpații minori nu pot încheia acorduri de recunoaștere a vinovăției.

Obiectul acordului de recunoaștere a vinovăției

„Art. 479. — (1) Acordul de recunoaștere a vinovăției are ca obiect recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia.”

Condițiile încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției

„Art. 480. — (1) Acordul de recunoaștere a vinovăției se poate încheia numai cu privire la infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani.

(2) Acordul de recunoaștere a vinovăției se încheie atunci când, din probele administrate, rezultă suficiente date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și cu privire la vinovăția inculpatului. La încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, asistența juridică este obligatorie.

(3) «abrogat» (Inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii.”

Forma acordului de recunoaștere a vinovăției

„Art. 481. — (1) Acordul de recunoaștere a vinovăției se încheie în formă scrisă.

(2) În situația în care se încheie acord de recunoaștere a vinovăției, procurorul nu mai întocmește rechizitoriul cu privire la inculpații cu care a încheiat acord.”

Conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției

„Art. 482. — Acordul de recunoaștere a vinovăției cuprinde:

- a) data și locul încheierii;
- b) numele, prenumele și calitatea celor între care se încheie;
- c) date privitoare la persoana inculpatului, prevăzute la art. 107 alin. (1);
- d) descrierea faptei ce formează obiectul acordului;
- e) încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de lege;
- f) probe și mijloacele de probă;
- g) declarația expresă a inculpatului prin care recunoaște comiterea faptei și acceptă încadrarea juridică pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală;
- h) felul și cuantumul, precum și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat;
- i) semnăturile procurorului, ale inculpatului și ale avocatului.”

Rezolvarea acțiunii penale

„Art. 396. — (1) Instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului, pronunțând, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal.

(2) Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

(3) Renunțarea la aplicarea pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 80—82 din Codul penal.

(4) Amânarea aplicării pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 83—90 din Codul penal.

(5) Achitarea inculpatului se pronunță în cazul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. a)—d).

(6) Încetarea procesului penal se pronunță în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. e)—j).

(7) Dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art. 18 și se constată, ca urmare a continuării procesului, că sunt incidente cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a)—d), instanța de judecată pronunță achitarea.

(8) Dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art. 18 și se constată că nu sunt incidente cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a)—d), instanța de judecată pronunță încetarea procesului penal.

(9) În cazul în care, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecății, față de inculpat s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune ori s-a dispus înlocuirea unei alte măsuri preventive cu măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune și inculpatul este condamnat la pedeapsa amenzii, instanța dispune plata acesteia din cauțiune, potrivit dispozițiilor art. 217.

(10) Când judecata s-a desfășurat în condițiile art. 375 alin. (1) și (2), când cererea inculpatului ca judecata să aibă loc în aceste condiții a fost respinsă sau când cercetarea judecătorească a avut loc în condițiile art. 377 alin. (5) ori art. 395 alin. (2), iar instanța reține aceeași situație de fapt ca cea descrisă în actul de sesizare și recunoscută de către inculpat, în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar în cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime.”

Procedura în cazul recunoașterii învinuirii

„Art. 375. — (1) Dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4), instanța procedează la ascultarea acestuia, după care, luând concluziile procurorului și ale celorlalte părți, se pronunță asupra cererii.

(2) Dacă admite cererea, instanța întrebă părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe cu înscrisuri.

(3) Dacă respinge cererea, instanța procedează potrivit art. 374 alin. (5)—(10).”

Aducerea la cunoștință a învinuirii, lămuriri și cereri

„Art. 374. — (...) (4) În cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10).

(5) Președintele întrebă procurorul, părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe.

(6) În cazul în care se propun probe, trebuie să se arate faptele și împrejurările ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află aceste mijloace, iar în ceea ce privește martorii și experții, identitatea și adresa acestora.

(7) Probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești. Acestea sunt puse în dezbaterile contradictorie a părților și sunt avute în vedere de instanță la deliberare.

(8) Probele prevăzute la alin. (7) pot fi administrate din oficiu de către instanță, dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

(9) Procurorul, persoana vătămată și părțile pot cere administrarea de probe noi și în cursul cercetării judecătorești.

(10) Instanța poate dispune din oficiu administrarea de probe necesare pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.”

Cercetarea judecătorească în cazul recunoașterii învinuirii

„Art. 377. — ... (5) Dacă pentru stabilirea încadrării juridice, precum și dacă, după schimbarea încadrării juridice, este necesară administrarea altor probe, instanța, luând concluziile procurorului și ale părților, dispune efectuarea cercetării judecătorești, dispozițiile art. 374 alin. (5)—(10) aplicându-se în mod corespunzător.”

Reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor

„Art. 395. — (1) Dacă în cursul deliberării instanța apreciază că o anumită împrejurare trebuie lămurită și este necesară reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor, repune cauza pe rol. Prevederile privind citarea se aplică în mod corespunzător.

(2) Dacă judecata a avut loc în condițiile art. 375 alin. (1) și (2), iar instanța constată că pentru soluționarea acțiunii penale se impune administrarea altor probe în afara înscrisurilor prevăzute la art. 377 alin. (1)—(3), repune cauza pe rol și dispune efectuarea cercetării judecătorești.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor este în sensul că procurorul nu poate, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, să rețină dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Sesizarea ce face obiectul cauzei de față este admisibilă, fiind îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, deoarece:

— un complet de judecată al Curții de Apel Galați, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, a constatat că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective; în acest sens trebuie avute în vedere dispozițiile art. 479 și art. 482 lit. h) din Codul de procedură penală, potrivit cărora acordul de recunoaștere a vinovăției privește și felul, și quantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia, elemente ce sunt influențate de aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală;

— asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii;

— chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

B. Referitor la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Analizând argumentele care susțin opinia că în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, procurorul poate reține dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecința diminuării corespunzătoare a limitelor de pedeapsă aplicabile pentru

infracțiunea săvârșită, Înalta Curte constată că acestea pot fi avute în vedere doar din perspectiva unei abordări teoretice *de lege ferenda*, fără să influențeze însă soluția *de lege lata*, care nu poate fi decât în sensul că nu este permisă aplicarea dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Astfel, *de lege ferenda*, sunt apreciate ca pertinente argumentele referitoare la posibilele consecințe ale unei asemenea opinii, respectiv reducerea cazurilor de aplicare a procedurii speciale a acordului de recunoaștere a vinovăției, pe motiv că inculpatul va putea fi tentat să aleagă trimiterea în judecată pentru a beneficia de o reducere a limitelor de pedeapsă (pe care nu o poate obține de la început, în cursul urmăririi penale), ceea ce va determina lungirea procedurilor, creșterea cheltuielilor și încărcarea rolului instanțelor, cu toate că recunoașterea vinovăției a intervenit înainte de sesizarea instanței.

Aceste efecte sunt contrare scopului pentru care a fost introdusă procedura reglementată de art. 478 și următoarele din Codul de procedură penală, astfel cum reiese chiar din „Expunerea de motive la proiectul de act normativ al Codului de procedură penală”, care prevede că procedura acordului de recunoaștere a vinovăției nu numai că reduce durata judecării cauzei, dar simplifică și activitatea din cadrul urmăririi penale, asigură soluționarea cauzelor într-un termen optim și previzibil, fiind totodată un remediu pentru eliminarea unei deficiențe majore a sistemului judiciar român, respectiv durata mare a desfășurării procedurilor judiciare.

În plus, nu se poate considera că prin aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală s-ar încălca principul separării funcțiilor judiciare.

Potrivit art. 479 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere are ca obiect și „felul și quantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia”, iar art. 482 lit. h) din Codul de procedură penală prevede imperativ că acordul de recunoaștere trebuie să conțină „felul și quantumul, precum și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat”.

Implicit, negocierea dintre procuror și inculpat are ca obiect alegerea uneia dintre sancțiunile alternative și stabilirea unei pedepse între minimul și maximum prevăzute de lege, ceea ce implică, din partea procurorului, luarea în considerare a criteriilor de individualizare prevăzute de art. 74 din Codul penal. Aceasta nu echivalează însă cu o veritabilă operațiune de individualizare a pedepsei, ci cu o propunere adresată instanței, deoarece acordul este supus cenzurii instanței de judecată, aceasta fiind cea care, în final, potrivit art. 483—487 din Codul de procedură penală, va stabili pedeapsa în urma evaluării tuturor criteriilor de individualizare (putând să aplice chiar un alt tratament sancționator, fără să creeze însă pentru inculpat o situație mai grea decât cea stabilită prin acordul încheiat între procuror și inculpat).

Mai mult, în „Expunerea de motive la proiectul de act normativ al Codului de procedură penală” se menționează expres că, „în acest fel, inculpatul are oportunitatea de a negocia cu procurorul condițiile acordului său și astfel, de a participa la procesul de luare a deciziei în cadrul stabilirii pedepsei.”

Așadar, nici prin reținerea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, procurorul nu ar realiza el însuși o individualizare a sancțiunii, singura deosebire constând în aceea că, în cadrul negocierii și încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, ar avea în vedere stabilirea sancțiunii între limitele astfel reduse.

De asemenea, *de lege ferenda*, se consideră judicioasă soluția propusă în sensul ca efectele art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală să fie avute în vedere doar la negocierea pedepsei și la întocmirea acordului de vinovăție, fără ca limitele de pedeapsă reduse ca urmare a reținerii acestor dispoziții legale să poată fi luate în considerare la stabilirea infracțiunilor

pentru care se poate încheia acordul, al căror maxim special al închisorii nu poate depăși 7 ani.

În acest fel, ar fi respectată și rațiunea limitării aplicării procedurii speciale doar în cazul infracțiunilor cu un grad de pericol social redus și nu s-ar permite includerea în această categorie a altor infracțiuni decât cele prevăzute de art. 480 alin. (1) din Codul de procedură penală.

În același timp, s-ar da satisfacție și dispozițiilor art. 187 din Codul penal, potrivit cărora: „Prin pedeapsă prevăzută de lege se înțelege pedeapsa prevăzută de textul de lege care incriminează fapta săvârșită în formă consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei”.

În concluzie, *de lege ferenda*, se apreciază că este necesară și utilă existența în procedura acordului de vinovăție a unei dispoziții similare celei din art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, de tipul celei conținute de art. 480 alin. (3) — abrogată prin Legea nr. 255/2013, sau a unei norme de trimitere la dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, pentru a da eficiență acestei proceduri speciale și pentru a îndeplini scopurile noului Cod de procedură penală (accelerarea procedurilor, diminuarea cheltuielilor, degrevarea instanțelor de cauzele simple).

Cu toate acestea, de lege lata, Înalta Curte constată că modul de redactare a dispozițiilor legale și regulile de interpretare a normelor juridice împiedică aplicarea, în cadrul procedurii speciale a „Acordului de recunoaștere a vinovăției”, a dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Procedura în cazul recunoașterii învinuirii este reglementată de art. 374 alin. (4), art. 375, art. 377, art. 395 alin. (2) și art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, toate aceste dispoziții regăsindu-se în Partea specială, titlul III, cap. II — „Judecata în primă instanță”.

Acordul de recunoaștere a vinovăției este reglementat de art. 478—488 din Codul de procedură penală în Partea specială, titlul IV, intitulat „Proceduri speciale”.

Între cele două proceduri se pot distinge mai multe asemănări, dar și deosebiri.

Ca și judecata în cazul recunoașterii învinuirii, acordul de recunoaștere a vinovăției este o formă simplificată a judecării, care se desfășoară doar pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Scopul acestor proceduri abreviate este, așa cum reiese și din „Expunerea de motive la proiectul de act normativ al Codului de procedură penală”, acela de a responsabiliza părțile din proces, de a degreva instanțele de judecată, de a contribui la înlăturarea unor proceduri greoaie și deseori inutile pentru stabilirea adevărului judiciar, scurtând astfel durata desfășurării procedurilor judiciare.

Ambele proceduri se întemeiază pe atitudinea inculpatului, care recunoaște faptele și nu contestă probele administrate în cursul urmăririi penale.

În ambele cazuri, argumentele determinante pentru inculpat sunt reprezentate de posibilitatea obținerii unei sancțiuni mai blânde, de scurtarea prezenței sale în fața organelor judiciare, a duratei procesului penal, implicit, a cheltuielilor generate de desfășurarea procesului penal.

Cele două proceduri sunt însă diferite, ceea ce decurge în primul rând din topografia textelor legale.

„Recunoașterea învinuirii” intervine în faza judecării, după sesizarea instanței prin rechizitoriu și după parcurgerea etapei camerei preliminare, de verificare a legalității actului de sesizare, a actelor de urmărire penală și a legalității probelor administrate în cursul urmăririi penale.

„Acordul de recunoaștere a vinovăției” constituie o procedură specială, în cadrul căreia se disting două etape: prima implică manifestarea de voință a inculpatului și a procurorului, care trebuie să intervină în faza de urmărire penală, în urma căreia se încheie un acord între procuror și inculpat, ce constituie o veritabilă „convenție de drept penal”. Cea de-a doua etapă se

desfășoară în fața instanței de judecată, fără întocmirea rechizitoriului și fără parcurgerea camerei preliminare.

Acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat în cursul urmăririi penale este un „element de justiție negociată”, căci felul, cuantumul și modul de executare a pedepsei se stabilesc prin negociere între procuror și inculpat, instanța neputând, cu ocazia verificării acordului, să aplice o sancțiune mai grea. Instanța verifică acordul de recunoaștere încheiat între procuror și inculpat și, în cazul în care acordul îndeplinește condițiile de legalitate, iar soluția propusă prin acord nu este prea blândă, admite acordul și pronunță o soluție de condamnare, fără să poată crea o situație mai grea decât cea asupra căreia s-a ajuns la acord. În caz contrar, respinge acordul și trimite cauza în vederea continuării urmăririi penale.

În acest fel, inculpatul are oportunitatea de a negocia cu procurorul condițiile acordului său, participând astfel la procesul decizional de stabilire a pedepsei, beneficiu ce nu mai este prevăzut la soluționarea cauzei după sesizarea prin rechizitoriu.

O atare negociere nu are loc în procedura recunoașterii învinuirii, când beneficiul constă doar în reducerea limitelor de pedeapsă, sancțiunea fiind stabilită de instanță între aceste limite, cu excluderea oricărei forme de negociere. În acest caz, previzibilitatea pedepsei ce urmează a fi aplicată este mult mai redusă decât în cazul parcurgerii procedurii speciale a acordului de vinovăție, când inculpatul știe că nu poate primi o sancțiune mai grea decât cea negociată.

În ce privește incidența celor două proceduri, se constată că posibilitatea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției este exclusă în cazul minorilor, fiind prevăzută doar pentru infracțiunile pedepsite cu amenda penală sau cu pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani — ceea ce evidențiază voința legiuitorului de a o limita la infracțiuni cu un grad de pericol social redus, pe când recunoașterea învinuirii privește o sferă mai largă de infracțiuni, fiind exceptate potrivit art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, doar cele pedepsite cu detențiunea pe viață.

Potrivit art. 479 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției are ca obiect recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice. În cazul recunoașterii învinuirii, potrivit art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, se prevede doar condiția recunoașterii faptelor deoarece, conform art. 377 alin. (5) din Codul de procedură penală, este posibilă schimbarea încadrării juridice.

Există diferențe și în ce privește procedura de soluționare: judecata în cazul recunoașterii învinuirii se desfășoară după toate regulile generale, implicând publicitatea ședinței, oralitate și contradictorialitate, pe când, în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției, conform art. 484 alin. (2) din Codul de procedură penală, procedura în fața instanței este necontradictorie.

Rezultă, astfel, că acordul de recunoaștere a vinovăției este reglementat printr-o procedură specială, de strictă interpretare, și nu prevede o cauză de reducere a pedepsei ca cea reglementată de art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Acest beneficiu este prevăzut doar în cazul recunoașterii învinuirii — care este reglementată printr-o procedură distinctă și poate fi aplicat doar de instanța de judecată, nu și de către procuror în faza de urmărire penală.

Dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală prevăd — expres și limitativ — patru situații în care pot fi reduse limitele de pedeapsă, toate acestea referindu-se la judecarea cauzei conform procedurii simplificate.

Înalta Curte constată că aplicarea cauzei de reducere a pedepsei prevăzută de art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției nu se poate întemeia nici pe considerente ce țin de egalitatea de tratament juridic a inculpaților, nici pe aplicarea prin analogie a acestor dispoziții prevăzute la judecata în primă instanță.

În primul rând, așa cum reiese din cele ce preced, în ciuda unor asemănări, cele două proceduri sunt diferite, atât prin conținut, cât și prin efecte. Drept urmare nu ne aflăm în situația încalcării principiului egalității și nediscriminării, incident atunci când, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, se aplică un tratament diferențiat pentru situații identice sau comparabile.

În al doilea rând, chiar luând în considerare asemănările existente, nu este posibilă aplicarea prin analogie a cauzei de reducere a pedepsei în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției.

Aplicarea prin analogie a legii penale (drept substanțial sau procedural) constituie o problemă controversată. Potrivit unei opinii, având în vedere că normele de procedură sunt de strictă interpretare, ele nu se pot extinde și la alte situații prevăzute de lege. Potrivit altei opinii, în concordanță cu principiul egalității de tratament, se acceptă aplicarea prin analogie, exclusiv a normelor cu caracter favorabil inculpatului, cum este și cazul în speță.

Analogia presupune extinderea aplicării unei norme penale cu privire la o situație nereglementată expres, dar care este asemănătoare cu cea descrisă de norma respectivă.

Din această perspectivă și având în vedere problema de drept ce face obiectul investirii Înaltei Curți în procedura prevăzută de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, analiza poate avea ca obiect doar acele situații în care, fiind vorba despre infracțiuni ce pot face obiectul acordului de recunoaștere a vinovăției (sancționate cu pedeapsa amenzii sau cu pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani, exceptând infracțiunile comise de minori), recunoașterea vinovăției de către inculpat intervine încă din faza de urmărire penală. În atare situație, inculpatul are posibilitatea de a opta pentru încheierea unui acord cu procurorul sau de a nu încheia acest acord, renunțând astfel la beneficiul negocierii pedepsei, urmând a se întocmi rechizitoriul și a se dispune trimiterea în judecată, când, teoretic, și sub rezerva aprecierii instanței, va putea beneficia de dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Nu sunt însă îndeplinite condițiile de aplicare prin analogie a dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală în cazul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, căci, în această materie, nu suntem în prezența unei lacune de reglementare neintenționate, ceea ce constituie principala condiție de admisibilitate a analogiei.

Dimpotrivă, voința legiuitorului este clară, în sensul de a nu da posibilitatea reducerii limitelor de pedeapsă în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat în cursul urmăririi penale între procuror și inculpat.

Dispozițiile Codului de procedură penală adoptat prin Legea nr. 135/2010 prevedeau în mod expres în art. 480 alin. (3) că „*Inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii.*”

De asemenea, în forma anterioară, art. 485 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală prevedea că instanța, în urma admiterii acordului încheiat, „*dispune condamnarea inculpatului la o pedeapsă ale cărei limite au fost reduse conform art. 480 alin. (3).*”

Prin Legea nr. 255/2013 de punere în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, art. 480 alin. (3) a fost abrogat (prin art. 102 pct. 288), iar art. 485 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală a fost modificat corespunzător (prin art. 102 pct. 290).

În consecință, în actuala reglementare, prin voința legiuitorului, nu este posibilă reducerea limitelor de pedeapsă nici cu ocazia încheierii acordului între procuror și inculpat, dar nici cu ocazia verificării acordului de către instanță.

De altfel, această soluție se prefigurează și anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 255/2013, din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 108 alin. (4) din Codul de procedură penală care, reglementând aducerea la cunoștință a drepturilor

procesul penal dobândite de inculpat ulterior punerii în mișcare a acțiunii penale, prevede în mod diferențiat că „Organul judiciar trebuie să aducă la cunoștința inculpatului posibilitatea încheierii, în cursul urmăririi penale, a unui acord, ca urmare a recunoașterii vinovăției, iar în cursul judecării posibilitatea de a beneficia de reducerea pedepsei prevăzute de lege, ca urmare a recunoașterii învinuirii.”

Rezultă, astfel, că legiuitorul nu a înțeles să acorde acest dublu beneficiu în cursul urmăririi penale, respectiv ca inculpatul să aibă posibilitatea de a negocia pedeapsa prin încheierea

acordului de recunoaștere a vinovăției și, în același timp, să se bucure de diminuarea limitelor de pedeapsă prin aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

În consecință, potrivit dispozițiilor legale actuale, procurorul nu poate, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, să rețină dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 475 și 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de către Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 10.204/233/2014, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept referitoare la posibilitatea procurorului, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, de a reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului și dispozițiile art. 396 alin. 10 din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.

În aplicarea dispozițiilor art. 480—485 din Codul de procedură penală stabilește că *procurorul nu poate, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, să rețină dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.*

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **CORINA MICHAELA JÎJÎIE**

Magistrat-asistent,
Oana-Valentina Temerel

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

